

**PHÚT GIAO THỪA
NGHI THỨC
ĐÓN LÒNG CHÚA XÓT THƯƠNG
VÀO NHÀ NGÀY ĐẦU NĂM**

Đúng giờ Giao Thừa (hoặc sáng Mồng Một Tết), mọi người trong gia đình cùng quy tụ trước bàn thờ có chưng hoa nến, nhang đèn. Trên bàn thờ đặt ảnh Lòng Chúa Thương Xót, bên cạnh đó là cuốn Phúc Âm.

Tất cả cùng nhau trang nghiêm hân hoan cử hành nghi thức đón Lòng Chúa Thương Xót vào Gia Đình ngày Đầu Năm Mậu Tuất 2018, cũng là Năm Cầu Nguyện Cho Các Gia Đình Sống Niềm Vui vào Tình Yêu Lòng Chúa Thương Xót.

1. Tôn Kính Ảnh Lòng Chúa Thương Xót

- Chủ sự : Nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần
- Cộng đoàn : Amen
- Chủ sự : Lạy Chúa Thánh Thần,

Chúng con đã bước sang năm mới, thêm một tuổi mới. Xin Chúa đến xông đất gia đình chúng con, ban cho mỗi người chúng con tràn đầy tình yêu Chúa. Xin thánh hóa năm tháng ngày giờ chúng con đang sống.

Đâng lên Chúa giây phút linh thiêng đầu năm, xin Chúa ngự đến trên tâm hồn chúng con, và đổ tràn lửa yêu mến trên chúng con trong buổi cầu nguyện đầu năm Mậu Tuất 2018 này.

- Cộng đoàn : Hát “Cầu xin Chúa Thánh Thần. Người thương thăm viếng hồn con...” (hoặc bài hát khác tương tự)

- Chủ sự : Chúa Giêsu phán với thánh nữ Faustina :
“Cha sẽ ban cho các con một chiếc bình để dùng mà đến với những ân sủng từ nguồn mạch Lòng Thương Xót. Chiếc bình ấy là bức hình với hàng chữ : ‘Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.’ Cha ước mong bức hình này được tôn kính một cách công khai trên khắp thế giới. Qua bức hình này, Cha sẽ ban nhiều ân sủng cho các linh hồn. Đó sẽ là một vật nhắc nhở về các yêu sách của lòng thương xót Cha, bởi vì dù mạnh mẽ đến mấy, đức tin cũng chẳng ích gì nếu thiếu việc làm kèm theo.” (NK, 47.50.327.414.742)

Tin tưởng vào lời Chúa phán hứa, trong giây phút thiêng liêng đầu năm mới, chúng con đến với linh ảnh lòng thương xót Chúa, và thân thưa với Chúa : Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.

- Cộng đoàn : hát “Chúa Giầu Lòng Xót Thương”

ĐK : Lạy Chúa Giêsu, con tin tưởng nơi Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa. Vì ngoài lòng Chúa xót thương, không còn nguồn hy vọng nào. Chúng con đặt vào Chúa, lòng tín thác của mỗi chúng con.

PK : Nhân loại hôm nay đang trải qua bao là sự dữ. Con người hôm nay đang sống trong tuyệt vọng lo âu. Chúng con đến kêu cầu, Chúa giàu lòng xót thương. Ngài mở ra con đường, đưa đến tận nguồn suối yêu thương.

2. Công Bố Tin Mừng

- Chủ sự : Trong năm 2018 này, Giáo Hội kêu gọi Cầu Nguyện Cho Các Gia Đình Sống Trong Niềm Vui vào

Tình Yêu Lòng Thương Xót. Gia đình chúng con xin để cho Lời Chúa soi sáng, hướng dẫn, và chúng con quyết tâm đem Lời Chúa ra thực hành trong cuộc sống, đó là cách thức truyền giảng Tin Mừng hữu hiệu nhất trong thời đại này.

- Công bố Tin Mừng :

Tin Mừng Chúa Giêsu theo Thánh Marcô.

Khi ấy, mẹ và anh em Đức Giêsu đến, đứng ở ngoài, cho mời Người ra. Lúc ấy đám đông đang ngồi quanh Người. Có kẻ nói với Người rằng : “Thưa Thầy, có mẹ và anh chị em Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy!” Nhưng Người đáp lại : “Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi?” Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh và nói : “Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em tôi, là mẹ tôi.”

Đó là lời Chúa.

- Cộng đoàn : Lạy Đức Kitô, ngợi khen Chúa.

(thỉnh lặng giây lát)

3. Lăn Chuỗi Lòng Thương Xót (10 kinh)

- Chủ sự : Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã hứa : Linh hồn nào đọc chuỗi kinh lòng thương xót, sẽ được Chúa ấp ủ trong suốt cuộc sống, và nhất là trong giờ chết, Chúa sẽ bảo bọc những linh hồn đọc chuỗi kinh này như vinh quang riêng của Chúa. Chúa ước ao cho toàn thế giới đều biết đến Lòng Thương Xót vô cùng của Chúa. Và Chúa khát khao ban tràn đầy những ân sủng khôn lường cho những linh hồn tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa. (NK, 687.754.811).

Giờ đây chúng con cùng tha thiết đọc chuỗi kinh do chính Chúa truyền dạy để cầu xin cho toàn thế giới, vì nhân loại sẽ không được bình an cho đến khi nào quay về với Lòng Thương Xót của Chúa với niềm tín thác (NK, 300).

- Cộng đoàn :

- “Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha: Mình và Máu, Linh hồn và Thần Tính của Con rất yêu dấu Cha, là Đức Giêsu Kitô, Chúa Chúng con, để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thế giới.” (1 lần).

- “Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu. Xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới.” (10 lần).

- “Lạy Đấng Chí Thánh là Thiên Chúa Toàn Năng Hằng Hữu. Xin thương xót chúng con và toàn thế giới.” (3 lần)

- “Kính lạy máu và nước đã tuôn trào từ Thánh Tâm Chúa Giêsu như thác nguồn Thương Xót chúng con. Con tín thác vào Chúa.” (3 lần)

- Chủ Sự : Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã nói : “Hãy đến với Ta, hỡi những ai vất vả gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho...” Chúng con xin đặt tất cả mọi chương trình dự tính, công ăn việc làm, sức khỏe, việc học hành thi cử, những lo toan vất vả khó khăn, và tất cả trong lòng thương xót của Chúa. Chúng con tìm nương ẩn nơi Trái Tim Chúa trong năm mới này và suốt cả cuộc hành trình lữ thứ trần gian. Xin Chúa che chở và gìn giữ chúng con luôn sống trong bình an.

- Cộng đoàn (hát) : Trong trái tim Chúa bao nhân lành, con xin được một chỗ nghỉ ngơi, nhỏ bé thôi, nhỏ

bé thôi, như nước mưa tan trong biển khơi. Nhỏ bé thôi, nhỏ bé thôi, trái tim con trong trái tim Người, nhỏ bé thôi, là tình con trong khối tình Người.

Trái tim hồng Thiên Chúa, trái tim người Cha, mãi muôn đời yêu dấu chúng con gần xa. Tháng năm ngày con sống thiết tha lời ca. Có ân tình Thiên Chúa trái tim nở hoa.

4. Lời Kinh Tận Hiến

- Chủ sự : Trong niềm hân hoan đón chào năm mới, với tất cả lòng tin yêu, phó thác, cậy trông, gia đình chúng con xin được tận hiến cho lòng thương xót của Chúa.

- Cộng đoàn : Lạy Chúa Giêsu, từ nay chúng con xin hoàn toàn tận hiến cho Chúa, trong bàn tay từ ái Chúa. Chúng con dâng hiến trọn vẹn quá khứ, hiện tại và tương lai của chúng con.

Lạy Chúa Giêsu, từ nay xin Chúa hãy săn sóc, bảo vệ, chở che gia đình của chúng con. Xin giúp chúng con trở thành những người con ngoan hiền của Chúa và của Mẹ Maria rất Thánh, Mẹ Chúa.

Qua diện mạo của Chúa đây, xin lòng thương xót của Chúa chiến thắng mọi thế lực ác thần trên thế gian. Xin cho những ai khi sùng kính lòng thương xót của Chúa sẽ không bị hủy diệt. Xin lòng thương xót của Chúa trở thành niềm vui của họ ngay đời này, là niềm hy vọng trong lúc sinh thì, và là vinh quang của họ trong cuộc sống vĩnh hằng.

Chúng con cầu xin, Chúa là Đấng Hằng Sống và hiển trị muôn đời. Amen.

5. Kinh Cầu Cho Gia Đình *(do ĐTC Phanxicô soạn)*

- Chủ sự : Chúng con đang sống năm Cầu Nguyện Cho Các Gia Đình Sống Niềm Vui vào Tình Yêu Lòng Thương Xót. Xin được hiệp ý với Đức Thánh Cha dâng lên Chúa lời kinh cầu cho các gia đình đang sống trong thế giới này.

- Cộng đoàn :

Lạy Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse,
Chúng con chiêm ngắm nơi Ba Đấng ánh rạng ngời của tình yêu đích thực. Chúng con tin tưởng thân thưa với Ba Đấng.

Lạy Thánh Gia Nazarét,
Xin cũng biến gia đình chúng con thánh nơi hiệp thông và nhà cầu nguyện, thành trường học đích thực của Tin Mừng và giáo hội tại gia.

Lạy Thánh Gia Nazarét,
Ước gì chúng con không bao giờ nhận thấy bạo lực, khép kín, và chia rẽ trong các gia đình nữa.

Xin cho những ai bị tổn thương hay bị làm gương xấu, nhanh chóng được an ủi và chữa lành.

Lạy Thánh Gia Nazarét,
Xin cho Thượng Hội Đồng Giám Mục sắp đến có thể khơi dậy nơi mọi người ý thức về sự linh thánh, và bất khả xâm phạm của gia đình, vẻ đẹp của nó trong kế hoạch của Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse,
Xin lắng nghe và nhận lời chúng con cầu xin. Amen

6. Lời Nguyện Đầu Năm :

- Chủ sự : Với trọn niềm tin thác vào Thiên Chúa là Đấng giàu lòng thương xót, chúng ta cùng dâng lên Thiên Chúa những lời khẩn nguyện đầu năm.

- Lời cầu 1: Nhìn lại năm cũ đã qua, chúng con thấy mình còn nhiều lỗi lầm và thiếu sót. Xin Chúa ban ơn tha thứ, và cho chúng con cũng biết tha thứ cho nhau, để trong năm mới này, chúng con sống đẹp lòng Chúa và thương yêu nhau nhiều hơn. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu.

- Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Lời cầu 2 : Trong năm vừa qua, chúng con đã nhận được biết bao hồng ân của Chúa. Xin cho chúng con biết cảm tạ Chúa, và sử dụng ân huệ Chúa ban mà phục vụ tha nhân, để trong suốt năm mới này, đời sống chúng con là một lời cảm tạ Chúa nhân lành vô biên. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu.

- Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Lời cầu 3 : Sống bình an, mạnh khoẻ, hạnh phúc đầy tràn, nhất là sống trong tình thương của Chúa, đó là những ước mơ của chúng con. Xin Chúa cho những lời cầu chúc của chúng con trở thành hiện thực trong năm mới này. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu

- Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Chủ sự : Chúng ta cùng nhau đọc lên lời kinh mà chính Đức Giêsu đã dạy chúng ta để cầu nguyện cho nhau : “ Lạy Cha chúng con ở trên trời...”

7. Cầu Nguyện cho Tổ Tiên và Chúc Tuổi Ông Bà Cha Mẹ

- Chủ sự :

Lạy Chúa là Cha rất nhân từ, Chúa dạy chúng con phải giữ lòng hiếu thảo. Hôm nay nhân dịp đầu năm mới, chúng con họp nhau đây để kính nhớ Tổ Tiên và Ông Bà Cha Mẹ.

Xin Chúa ban mọi ơn lành xuống trên những bậc sinh thành dưỡng dục chúng con, và giúp chúng con luôn sống phải đạo đối với các ngài.

Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con.
Amen.

- Cộng đoàn (*niệm hương*) : Mỗi người tuần tự đến trước bàn thờ niệm hương, và cắm vào bát nhang. Kết thúc, mọi người cùng hát bài “Cầu cho Cha Mẹ”

- Cộng đoàn (*hát*) :

1. Xin Chúa (í - a) chúc lành cho đời cha mẹ của con. Công ơn là như núi non, dưỡng nuôi con bao ngày vuông tròn. Con sinh đến trong đời, an vui nhờ có ơn trời, và ơn Cha Mẹ suốt đời coi nhẹ khổ đau.

ĐK: Xin cho cha mẹ con thấm mãi tình son của Chúa Trời, cho con giữa gia đình luôn sống theo tình người con ngoan.

2. An vui cũng như đau buồn, luôn đẹp tấm lòng mẹ cha. Ai qua là bao chốn xa. Thấy đâu vui cho bằng mái nhà. Mai con lớn lên rồi, ra đi tung cánh trong đời, dù xa vô bờ, vẫn nhớ đến tình mẹ cha.

8. Cầu Nguyện Cho Các Gia Đình Sống trong Niềm Tin và Tình Yêu

- Chủ sự :

Lạy Chúa Cha nhân từ giàu lòng thương xót! Chúa là Đấng tạo thành vũ trụ. Xin lấy Tình Cha mà ấp ủ mọi Gia đình KITô hữu trong vòng tay âu yếm của Cha. Đặc biệt xin Cha chúc phúc cho mọi người trong gia đình chúng con đang hiện diện nơi đây, có mặt cũng như vắng mặt, còn sống hay đã qua đời. Xin ban Thần khí đổi mới mọi tâm hồn trong căn nhà này, giúp chúng con biết tạo niềm tin và tình yêu trong đời sống hàng ngày, để làm nhân tố sống Phúc âm trong gia đình cũng như ngoài xã hội. Đặc biệt trong Năm Mậu Tuất này, xin cho chúng con biết thông truyền Lòng thương xót của Cha đến với mọi người chung quanh bằng hành động cụ thể tha thứ và khoan dung.

Xin Cha chúc lành và ban bình an cho ngôi nhà mà chúng con đang trú ngụ thờ phượng Cha. Ước gì Tình thương của Cha bao trùm nơi đây, để người nghèo khổ tìm thấy chút ủi an nơi ngôi nhà này, và kẻ đói khát nhận được của ăn lót dạ nuôi thân.

Xướng : Chúng con cùng cầu xin Chúa.

Đáp : Xin Chúa nhậm lời chúng con.

-Hát : KINH HÒA BÌNH

Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người. Lạy Chúa xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa. Để con đem yêu thương vào nơi oán thù, đem thứ tha vào nơi lăng nhục,

đem an hòa vào nơi tranh chấp, đem chân lý vào chốn lổn lổm.

Để con đem tin kính vào nơi nghi nan, chiếu trông cậy vào nơi thất vọng. Để con dội ánh sáng vào nơi tối tăm, đem nguồn vui đến chốn u sầu.

Lạy Chúa xin hãy dạy con, tìm an ủi người hơn được người ủi an, tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết, tìm yêu mến người hơn được người mến yêu.

Vì chính khi hiến thân, là khi được nhận lãnh, chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân. Vì chính khi thứ tha, là khi được tha thứ. Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời.

Ôi ! Thần linh thánh ái xin mở rộng lòng con, xin thương ban xuống những ai lòng đầy thiện chí: **ƠN AN BÌNH.**

- Chủ sự : Giờ cầu nguyện đón Lòng Chúa Thương Xót vào gia đình ngày đầu năm 2018 đã xong, chúng ta hãy ra đi loan báo Lòng Thương Xót của Chúa cho mọi người khắp mọi nơi.

- Cộng đoàn : Tạ ơn Chúa.

(Sau một tràng pháo tay, con cái chúc tuổi cho cha mẹ. Cha mẹ mừng tuổi cho con cái. Anh chị em mừng tuổi cho nhau.)

*Lm. Giuse Trần Đình Long,
Giáo Điểm Tin Mừng, Nhà Bè
biên soạn*

TẾT GIÁO ĐIỂM
- KHAI BÚT ĐẦU NĂM

- Đêm Ba Mươi:
Sống xứng đáng... giữa những người xứng đáng!

"Con hơn cha, nhà có phúc" Nếu đời sau khá hơn đời trước, tức là dòng họ, gia đình ấy "đang đi lên", đang phát triển một cách tích cực. Nói cách khác, họ đang "bồng bềnh ở đỉnh trên của đợt sóng nước". Dân gian cũng có câu "không ai khó ba đời". Ý muốn nói, đời ông, đời cha nếu đã phải gian khổ, đến đời con cháu hà tất lại phải tiếp tục khổ sở. Nói vậy tức là mặc nhiên thừa

nhận đời sống không có gì là thường tồn, tồn tại mãi mãi. Tất cả đang biến hóa, chuyển biến từng giây từng phút, trong từng bước đi của con người... vô thường, vô ngã, không có gì tự nhiên có, cũng chẳng có gì mất đâu cả, năng lượng luôn được bảo tồn, được cân bằng. Hít vào, thở ra, như một hơi thở, một nhịp đập của trái tim vũ trụ. Đời sống là một hành trình tương đối dài giữa hai bờ mé, sự sống vô tận và cuộc sống có giới hạn (*bởi sinh-tử*).

Một lý tưởng cho cuộc sống, và những

nguyên tắc nhất định, trong hành trình của một đời người, thiết nghĩ cũng không có gì quá đáng mà con người chúng ta không với tới được để xứng đáng làm người, với thân phận của một con người.

Giữa muôn loài đang tồn tại và dự phần trong sự hình thành của thế gian này, hình như chỉ có con người là chủng loại đã nhận được một "món quà" tuyệt vời từ tay Tạo Hóa, đó là Tự Do Ý Chí. Thành tâm thì tâm thành. Muốn được vậy, phải thật lòng với bản thân mình, và hết lòng với mọi người. Không phân biệt - không có nghĩa là không biết - người ấy thiện hay bất thiện. Bởi lẽ con người vẫn còn thay đổi, vẫn có thể thay đổi, bởi vì... luôn luôn có một cách khác!

Sống là trải nghiệm và sáng tạo. Trải nghiệm tức sáng tạo. Sáng tạo là thước đo trí tuệ của một

người. Hai việc này gắn liền nhau như hình với bóng, như nguyên nhân và kết quả, đồng hành, đồng bộ. Chưa trải nghiệm mà có thể sáng tạo ư? Chỉ là hoang tưởng! Sống không có nguyên tắc. Sao cũng được, miễn là được lợi cho mình. Đây là loại người cơ hội, tự cho ta là "thực tế" hoặc "thực dụng"! Lại có người khư khư giữ chặt nguyên tắc, không buông, chỉ biết quan tâm đến bản thân, ai sao mặc kệ, đó là chủ nghĩa kinh nghiệm với xu hướng giáo điều. Sống phải có nguyên tắc, nhưng cũng phải biết hợp tình hợp lý, phù hợp với tình cảnh và lý trí.

Con người là một sinh động vật, một thực thể đầy đủ trí khôn và lòng thương người. Nếu cảm thấy đơn độc hoặc lẻ loi, đó là tự và do mình chưa hiểu rõ mình, chưa biết sử dụng cái kho tàng (*thân-tâm*) mà mỗi người đều

được ban tặng khi mới vừa sinh ra chào đời. Chỉ biết phung phí lao vào những cái vật vãnh, phù phiếm không đáng kể, không đáng làm, không đáng phải quan tâm chú ý. Khác gì người có tiền của mà không biết sử dụng, thuốc men trước mặt mà không chịu uống!

- Hãy "chăm sóc mảnh đất (*tâm*) của mình". Tâm người (*nhân tâm*) được xem như mảnh vườn của mỗi người mà chủ nhân phải biết vun trồng sao cho được "mãi mãi xanh tươi", tươi mát và nhẹ nhàng thanh thoát. Có như thế mới cảm thấy vui sống, cho dù một kiếp người chẳng khác gì một nháy mắt...

Thế đó, cuộc sống cá thể của một người có gì đáng nói đâu, sự sống ở trong chúng ta mới là điều đáng được ta quan tâm trau giồi. Có "chăm sóc

mảnh vườn của mình" thì tâm mới sáng. Cốt yếu là gìn giữ và nuôi dưỡng sao cho "*cây đời mãi xanh tươi*", bền vững và trong sáng.

Đời sống là vô thường, lúc này lúc khác, biết làm sao được? Giữ vững lòng tin, bạn ơi! Ngay khi mắt chưa thấy bờ bến đâu cả, đâu có nghĩa là không có bến bờ... Tâm tư đừng lại đã biết đâu là bến, đâu là bờ, và phải làm gì!

Hết đêm lại đến ngày, hết ngày lại đến đêm. Mặt trời mọc ở phương Đông, rồi lặn ở phương Tây... điều đó có ảnh hưởng gì đối với đời sống của bạn hay không? Có một ý nghĩa nhất định rồi, đúng vậy. Ấy vậy, trong bóng đêm tăm tối, mà bạn vẫn là ngọn đèn soi sáng từng bước đi của bản thân, bạn quả thật là một người xứng đáng... làm người trọn vẹn!

**- Mừng Một Tết:
Hạnh Phúc là gì? Con
người hạnh phúc như
thế nào?**

Chúng ta khác gì người mù... đi trong đêm, luôn mong cầu hạnh phúc, mà không biết hạnh phúc là gì, ở đâu, và bằng cách nào đến đó... "Đổi đời" khởi sự bằng cách "đổi đầu", nghĩa là nhìn thế giới một cách khác, nhận thức cuộc sống một cách khác, bởi lẽ mọi sự việc đều vô thường. Không có gì thường tồn, không có gì mất đi đâu cả. Tất cả đều chuyển biến.

Tĩnh tâm thật sự là việc thay đổi quan niệm của chúng ta về thế giới. Tĩnh tâm giúp chúng ta thay đổi từ việc thường nghĩ về mình đến việc quan tâm nghĩ đến lợi lạc cho người khác. "*Nguyện cầu cho tất cả mọi người không còn sống trong khổ đau, luôn được an bình lợi*

lạc, được mãn nguyện (hạnh phúc)".

Thế giới nội tâm (*tâm linh*) là một ngôi nhà quen thuộc chỉ khi nào tâm của bạn được ổn định (*bằng con đường tĩnh tâm*). Ngoài không động, trong không loạn. Đó là thanh tịnh. Thanh tịnh sáng suốt là làm những gì cần làm, những gì không đáng làm chỉ mang lại phiền não (*khổ tâm, khổ não*), tự làm khổ mình vì thiếu sáng suốt, thiếu tĩnh tâm.

Sống là sống với mọi người, sống xứng đáng giữa người xứng đáng. Đến với phần tích cực của mỗi người bằng cái tích cực nhất của bản thân mình. Giao tiếp thay vì giao tranh (*tranh hơn tranh thua, để được hơn người*). Cuộc hành trình vạn dặm cũng chỉ khởi đầu bằng một bước đi xuất phát từ lòng thiện tâm. Càng học hỏi, học hành, càng tu tập, chúng ta càng hiểu rõ tầm mức lợi ích của lòng kiên

trì, tính hiệu quả cao của sự khiêm tốn. Hài lòng với từng bước thông dong trên con đường của lòng thương xót, trở về "làm bạn" với chính mình, "làm thầy của bản thân mình". Phúc thay ai hiền lành...

Biết khiêm tốn, biết nhẫn nại, biết nhường nhịn... con người như thế quả thật là... đại nhân! Một con người phi thường không thể lấy mắt thường mà thấy biết được. Vẫn còn du hành trong thế gian này, nhưng không còn nắm bắt hay bám víu một thứ gì của thế gian này, "sống giữa thế gian nhưng không thuộc về thế gian"...

Lòng từ tâm bi. Hạnh phúc không ở tại đích đến, mà chính là con đường chúng ta đang đi, và đi như thế nào... siêu vượt mọi khó khăn trở ngại, bằng một tấm lòng rộng mở, không nghi ngờ, không sợ hãi. Đến với cái tốt nhất của mỗi người

bằng cái tốt nhất của mình. Thụ thả thiết lập một nhịp cầu tri âm, lắng nghe thanh âm của vắng lặng. Làm bất cứ việc gì mà... chẳng thấy mình làm gì cả. Đó là lấy trí tuệ làm sự nghiệp. Muốn đi vào lòng người, phải thật nhẫn nại và khiêm tốn: tạm quên mình. Kẻ Dững không ngại việc khó. Kẻ Trí không ngại học hỏi. Kẻ Nhân, sống nhân hậu, không gặp cảnh khổ cùng.

Dù sao đi nữa, cũng phải nhớ: hạnh phúc hay khổ sở... Tự và Do mình cả! Hạnh phúc chân thật là một cảm xúc tận trong sâu thẳm của con người sống đơn giản về vật chất, biết hướng thiện, và có tinh thần phục thiện. Hạnh phúc khởi đầu từ nhận thức về bản thân mình, và chấp nhận nắm lấy trách nhiệm về cuộc đời của mình. Sự trưởng thành trong tư tưởng là điểm

khởi đầu, bước đầu của một hành trình tự do trên con đường hạnh phúc trọn vẹn. Không còn dẫn đo, so đo, hay so sánh, không còn lo lắng hoặc sợ hãi.

Cuộc đời có thể là... một cốc nước không đầy, nửa đầy nửa vơi. Người hạnh phúc luôn nhìn cuộc đời mình như nhìn nửa đầy của cốc nước. Còn người "dị ứng" với hạnh phúc luôn tập trung vào những điều chưa có được, như nhìn vào nửa vơi của cốc nước. Họ luôn than thân trách phận, luôn thấy mình không may mắn, luôn cầu mong mà không tự mình vươn lên. Đa số trong chúng ta không cảm nhận hạnh phúc là gì, mà chỉ cho rằng ta phải có được hạnh phúc, như có tiền, có của cải vật chất, có quyền lực... thế nhưng suy nghĩ theo cách thức đó thì chẳng ai có được hạnh phúc, bởi lẽ nhu cầu của con người là vô hạn và

lòng tham, ham muốn thì vô tận... Thế nên ta phải biết tạo nên những niềm vui để sống tròn đầy, tạo ra những niềm vui sống cho người khác, vì ai cũng khao khát được hạnh phúc. Lại nữa, hạnh phúc là biết trân trọng những gì mình đang có. Điều đó góp phần tạo nên nguồn năng lượng cho cuộc sống và sự thành đạt của bản thân.

Hạnh phúc là biết khiêm tốn, nhẫn nại hướng tới những giá trị chân thật và giản dị, để giữ phẩm giá cao thượng của con người trong một thế giới rộng lớn và đầy biến động. Những ai biết gìn giữ, phát huy những giá trị cao cả đó, sẽ thấy hạnh phúc đến một cách tự nhiên. Hạnh phúc đến khi mình biết cho đi, chứ không chỉ biết nhận về. Hãy lắng nghe hạnh phúc... đến với chúng ta, khi bạn ít nghĩ về bản thân mình,

hoặc ít khăng định về con người mình.

Người khiêm tốn có thói quen lắng nghe như một bản tính thứ hai, kế thừa của tâm thiện. Bạn biết khiêm nhường lắng nghe người khác, biết chia sẻ, biết cảm thông với họ, đó là niềm hạnh phúc không phải ai cũng có được và... cảm nhận được. Giá trị tốt cùng của hạnh phúc làm người là... mang lại hạnh phúc chân thật cho người khác.

**- Mừng Hai Tết:
Con đường làm người...
thiện căn ở tại lòng ta!**

Chúng ta chỉ có một thân-tâm và một thời để sống cho đúng, sống cho xứng đáng... làm người đích thực. Hoàn thiện bản thân. Bằng không, chỉ hoang phí một kiếp người cho những điều không đáng phải bận tâm, những vật vãnh, những phù

phiếm không đáng phải mất thời giờ.

Tu là sửa. Sửa lại cái gì chưa đúng ở tâm mình. Tu là tập. Tập dần, làm quen với những thói quen tốt. Hoàn thiện thân-tâm, tức là hoàn thiện nhân cách của con người mình. Đó phải là một sự tự nguyện trọn vẹn, không dẫn đo, không tính toán mặc cả tới lui.

Tự xét mình là bước khởi đầu của trí tuệ. Thấy có một cách sống khác, cuộc sống của con người luôn có một cách khác. Sống một cách khác, tốt hơn. Thản nhiên sẽ được thanh thản. Thanh thản thì được an bình lợi lạc. Hãy khiêm tốn, tức là nhẫn nại trước cuộc sống. Hãy giữ vững niềm tin ở cuộc sống, ở con người, và ở bản thân mình.

Tỉnh thức là thức dậy. Tâm người không còn

bị màn vô minh che lấp bằng những cảm giác, cảm thấy, cảm xúc (*không thật có*). Thì ra đó là cái thấy biết trong khoảnh khắc của một đại mộng. Ta đã ngủ mê tự bấy lâu nay. Đói thì ăn, khát thì uống, mệt thì nghỉ... có gì mà phải suy nghĩ lung tung như thế này như thế kia!

Núi cao biểu tượng cho trí tuệ. Sông dài biểu tượng cho tấm lòng rộng mở. Càng xuống thấp càng mở rộng. Biển rộng trời cao nhắc cho ta cái khôn ngoan của nước (*chảy*). Biết tự chuyển biến, chuyển hóa thì sự sống là vô tận. Kẻ nhân (*nhân hậu*) biết nhẫn nhịn (*lùi một bước*) không gặp cảnh cùng (*bế tắc*). Mải mê bon chen, ganh tị với người, hơn thua từng chút, thì có đi đến đâu, cứ lòng vòng luẩn quẩn... Tâm trong sạch thì trí trong sáng!

- **Mồng Ba Tết:** **Sáng việc người, Tối việc mình**

Như mọi sự việc trên đời này, tâm trí con người cũng có hai mặt: Sáng và Tối. Cũng là chuyện thường tình. Một thời để nhớ và một thời để quên đi. Cái gì cần gìn giữ (*để nhớ*) và cái gì phải buông bỏ xuống, vì không cần thiết nữa (*quên đi*) để cái hiện tại được trong sáng. Vốn liếng của chúng ta vốn vụn chỉ có một thân-tâm và hiện tại để sống. Thân-tâm này đối với người đời, thường vẫn còn là một ẩn số, tiềm tàng và sâu thẳm. Thế nên chúng ta vẫn được khuyên nên "sống ở hiện tại", còn gọi là tỉnh thức.

Quá khứ đã qua (*còn đâu*), nhưng thật ra vẫn còn ở đâu đó và được "mã hóa" dưới dạng những thói quen và khuynh hướng của một con người, trong cuộc sống hàng

ngày. Chúng ta có những hành động và quyết định không lô-gic chút nào, trên phương diện lý trí, mà phải nói là đầy cảm tính, thật khó hiểu, ngay cả đối với chủ nhân của những hành động ấy, nói gì là người ngoài cuộc. Thế nên chúng ta phải biết "sòng phẳng đối với quá khứ của mình", nếu muốn được tự do tự tại, thoát khỏi sự câu thúc, ràng buộc của quá khứ, chỉ vì "chưa thuộc bài", những bài học của quá khứ! Thế mới nói: sống là trải nghiệm và sáng tạo.

Hiện tại là nhân duyên tạo thành tương lai, nhân tố thúc đẩy sự hình thành của tương lai. Nếu tương lai của chúng ta có cả phần tích cực và tiêu cực trong đó, rõ ràng là ở hiện tại chúng ta đang sống với một mớ hỗn độn chưa được tách bạch, cứ lo ngại, lo sợ mà mất hết may mắn. Tại đây và bây giờ, ta

đã biết mình phải làm gì, phải vậy không? Cái gì dơ thì bỏ giặt đi. Muốn vui sống thì phải biết rộng lượng và tha thứ cho mọi người, kể cả cho chính mình. Có thể dễ dãi với người, nhưng nhất thiết không được giải đãi với bản thân mình, mà phải trung thực (*thành thật*) với chính mình, và chính trực (*công bằng*) với người khác, tùy người mà quan tâm giúp đỡ, khuyên nhủ để họ có thể vượt qua cơn bĩ cực, khó khăn mọi đàng. Nói thì dễ, làm mới (*thấy*) khó. Bởi thế, thân-khẩu-ý nên đồng bộ: nghĩ sao nói vậy, nói thì phải làm, và làm được mới nói, làm cho đàng hoàng, đến nơi đến chốn. Một con người uy tín như thế được mọi người tin tưởng, sớm muộn cũng thành danh, nhờ đã có lòng tự trọng.

Mỗi đời người là một thế cuộc. Không ai

khó ba thời (*tuổi trẻ, trung niên, tuổi già*).

Trời có phụ lòng người bao giờ... Vấn đề còn lại, hãy tự xét và xem ta đã sống xứng đáng chưa, sống đúng chưa. Khi gặp khó khăn trở ngại, quả là có gì chưa ổn, chưa phù hợp với thực tại khách quan. Khi thì bất cập, khi thì thái quá, cũng vẫn là tiêu cực, làm theo ý mình thì đừng hỏi tại sao, và "*tối việc mình*" có ý nghĩa gì. Sáng việc người, tối việc mình, là 2 cách sống tương phản. Cách sống thứ nhất (*sáng việc người*) đầy đủ tính chất "vô ngã vị tha". Vô ngã tức là tạm quên mình, buông bỏ cái thương mình một cách mù quáng, và chia sẻ với người khác, cụ thể là đồng hành, đồng sự với người. Tác dụng của cách sống này là phát triển trí tuệ, ngày càng được soi sáng đến mức thông suốt. Thì ra, với câu nói "sáng việc người, tối việc mình,

người xưa đã nhận định về tính cách nhị nguyên của cuộc sống con người, đồng thời vạch ra cho ta thấy cách giải quyết vấn đề nhất nguyên. Nếu ta chọn cách sống thứ nhất (*sáng việc người: một lối sống tích cực và hiệu quả*) cái về thứ hai (*tối việc mình*) không còn tồn tại. Đúng là "lợi người lợi ta". Phương thức cũng là phương thuốc trị bệnh nan y "*chấp ngã chấp pháp*".

Từ bi bác ái là thước đo trí tuệ ở một con người. Con người là một sinh động vật có tự do ý chí, biết phân biệt đúng sai, làm những việc phải làm, để tự hoàn thiện nhân cách của mình. Không vội vã thì sẽ được tất cả... thấy được ánh sáng của đời mình. Khiêm tốn và nhẫn nại. Khiêm tốn là nhẫn nại. **Hạnh đó là Phúc!**

*Lm. Giuse Trần Đình Long,
Giáo Điểm Tin Mừng, Nhà Bè*

*Ngày Tết nói về Thảo Kính Cha Mẹ

CÂY CÓ CỘI – NƯỚC CÓ NGUỒN

Thiên Chúa phán: *"Người hãy thảo kính cha mẹ, kẻ nào chúc dữ cha mẹ thì phải chết tử hình"* (Xh 20, 12)

Cây có cội, nước có nguồn, lòng nhớ ơn xuất phát từ lòng yêu mến. Lòng yêu mến xuất phát từ lòng Thiên Chúa.

Theo truyền thống tốt lành, hàng năm vào ngày mồng hai Tết dân tộc, Hội Thánh Công Giáo Việt Nam kêu gọi toàn thể tín hữu hiệp ý cùng nhau cầu cho ông bà tổ tiên.

Giới răn thứ bốn trong mười giới răn **Thiên Chúa truyền buộc mọi người phải thảo kính cha mẹ**. Hội Thánh về phần mình, luôn cố vũ lòng hiếu thảo, biết ơn đối với cha mẹ, ông bà tổ tiên. Không ai bất hiếu với cha mẹ, bất hoà với anh em ruột thịt mình mà lại đẹp lòng Thiên Chúa. Cũng thế không có cha mẹ nào đối xử bất công với con cái, hoặc không nuôi dạy con cái mình theo đúng luật Chúa và Hội Thánh mà được Thiên Chúa chúc phúc. Giới răn của Thiên Chúa bắt nguồn từ lòng yêu thương quảng đại của Thiên Chúa cho nên bao bọc tất cả, không giáo điều hạn hẹp như kiểu luân lý thế gian, hoặc như đạo lý *"Quân sư phụ"* của Khổng Tử.

Hội Thánh Công Giáo coi việc kính nhớ tổ tiên là một màu nhiệm của lòng tin, tin vào sự Phục Sinh của Đức Kitô Giêsu. Trong lòng tin đó chúng ta xác tín rằng,

ông bà cha mẹ mình tuy đã qua đời, nhưng các ngài vẫn đang sống. Không phải sống vật vờ như hồn ma bóng quế, nơi bụi cỏ gốc cây, sống nhờ vào bát cơm quả trứng của con cháu, mà sống tràn đầy hoan lạc trong vinh quang của Đức Kitô. Qua lời khẩn cầu của các vị tiên tổ, Đức Kitô Giêsu lại tuôn đổ hồng ân như những dòng sông dòng suối từ trái tim yêu mến của Người xuống cho chúng ta.

Những người công giáo Việt Nam nhờ sự dẫn dắt của Hội Thánh Việt Nam, đã yêu mến kính nhớ tổ tiên ông bà với lòng tin. Tin vào Đức Kitô và tin vào sự sống lại của tổ tiên, tin vào sự sống lại của chúng ta và của con cháu, vì Đức Giêsu Kitô hôm qua, hôm nay vẫn là một cho đến muôn đời.

Từ suy niệm như trên chúng ta phải nói thật với nhau về cái hiện tượng hiếu thảo theo luân lý thế gian mà chúng ta thường gặp. Khi cha mẹ ông bà nằm xuống, người ta thích "làm ma" cho lớn với nhiều vòng hoa, nhiều khăn trắng, kèn tây, kèn ta, đủ lệ bộ. Đó là điều phải đạo. Đó là để tỏ lòng biết ơn cha mẹ ông bà. Bao nhiêu tưởng cũng chưa đủ, vì lấy gì đền đáp được công ơn sinh thành dưỡng dục? Vì làm sao lấp kín được khoảng trống nhớ thương vời vợi đang có ở trong lòng người con chí hiếu?

Nhưng cũng phải nhận thực rằng: trong những nghi thức đền ơn đáp nghĩa đó, cũng có những sự thật đau lòng. Có những người con khi cha mẹ còn sống, chẳng yêu mến, chẳng vâng lời, chẳng tôn kính, thậm chí còn mắng chửi, còn đọa đầy, thế nhưng khi cha mẹ vừa mới nằm xuống là "làm ma" linh đình, khóc lóc thảm thiết. Với luân lý thế gian, thực sự không chê trách vào

đâu được. Mà thực sự cũng tốt thôi, vì làm như thế để mát mặt cho kẻ sống. Nhưng người chết nằm đó giữa những vòng hoa, giữa tiếng kèn trống chẳng được hưởng một cái gì. Thế giới của các ngài khác hẳn nhu cầu của chúng ta. Một đám tang tốn phí hay một đám tang đơn giản cũng không thể nào xoay chuyển được tình huống của ông bà cha mẹ chúng ta. Các ngài sau khi nằm xuống chỉ có một nhu cầu là Đức Giêsu Kitô Phục Sinh. Một Kitô hữu đích thực không thể nói được là khi cha mẹ tôi qua đời, hàng năm tôi sẽ bỏ ra thật nhiều tiền để xin thật nhiều lễ, mời nhiều cha đồng tế, áo đen cờ rũ, thế là cha mẹ tôi, ông bà tôi sớm siêu thăng. Nước Thiên Chúa không phải như nước thế gian mà hễ ai có nhiều cây vàng, nhiều đô la gói lên thiên đàng qua thánh lễ là cha mẹ người đó được chỗ ngồi cao vênh vang hơn những người khác. Trong tông đồ công vụ, Phêrô đã nói với Simôn khi anh ta đem tiền đến biếu các tông đồ để mua thánh thần rằng: *"Tiền bạc của anh tiêu tan luôn với anh cho rồi, vì anh tưởng có thể lấy tiền mà mua ân huệ của Thiên Chúa!"* (Cv 8,20).

Việc kính nhớ tổ tiên của đạo Công Giáo nằm trong tín điều các thánh thông công. Ông bà cha mẹ chúng ta chết đi không tan biến vào nơi hư vô huyền ảo, mà thực sự đang sống thân mật với Thiên Chúa thành một chi thể trong thân mình mầu nhiệm Chúa Kitô. Việc hương hoa lễ bái có giá trị luân lý cho người sống. Những nghi thức đó không làm cho người sống gặp được người chết. Muốn gặp được ông bà cha mẹ đích thực trong ngày Xuân, ngày lễ giỗ, mùa báo hiếu... thì phải gặp trong Đức Kitô Giêsu. Nghĩa là mỗi người sống, cũng phải sống sao là một chi thể trong thân mình mầu nhiệm Chúa Kitô.

Mỗi người phải là một cành nho trong cây nho Giêsu. Như thế sự liên kết, sự hiệp thông giữa những người đã chết và những người đang sống ở trần gian, nhờ sự sống của Đức Kitô Giêsu mới trở thành hiện thực. Người này cầu nguyện cho người khác trong Đức Giêsu Kitô. Lòng yêu mến biết ơn lẫn nhau như vậy mới đích thực, vì xuất phát từ lòng yêu mến của Thiên Chúa. Lúc ấy không chỉ ông bà cha mẹ chúng ta, mà chúng ta cũng có thể liên kết được với các vị tiền bối, với các Thánh Tử Đạo Việt Nam, với tất cả tín hữu đã ly trần không kể màu da tiếng nói. Vì Thiên Chúa không phải là Thiên Chúa của kẻ chết mà Thiên Chúa của kẻ sống. Trong niềm tin ấy, chúng ta không sợ sống cô đơn như những người ở dương thế hôm nay, vì tất cả những nỗi ưu tư vất vả, những đau khổ cũng như vui mừng của chúng ta đều được thấm vào những đau khổ của thập giá Đức Kitô. Do đó trong ngày Mừng Hai Tết, sự hiệp thông chia sẻ giữa những người Kitô hữu đã chết và đang sống, đều được ở trong sự bao bọc của lòng yêu thương của Cha, Con và Thánh Thần, trong tấm lòng của Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã chết và đã phục sinh cho tất cả chúng ta được nên một với Người.

Thấy được như vậy, lòng kính nhớ và biết ơn tổ tiên trong ngày Mừng Hai Tết mới là chân lý và nguồn hy vọng cho chúng ta, và lời cầu nguyện của chúng ta mới như hương thơm bay lên đưng tới các bậc tổ tiên ông bà cha mẹ, vì chúng ta tin những lời cầu ấy đã đưng tới Thiên Chúa và đã được Thiên Chúa đoái thương chấp nhận.

*Lm. Giuse Trần Đình Long
Nhà Bè, những ngày giáp Tết*

*Công tác Bác Ái Mừng Năm Mới 2018 của CĐLCTX Giáo Điểm Tin Mừng và Thiên Nguyên Tín Thác tháng 1/2018

TẾT TRONG MẮT AI

*“Mẹ cho em đòi mắt sáng ngời.
Để nhìn đời và để làm duyên.
Đòi cho em đòi mắt màu đen
để thương, để nhớ, để ghen, để hờn
Đòi mắt em là cửa ngõ tâm hồn
Là bài thơ hay nhất
Là lời ca không dứt
Là tuyệt tác của thiên nhiên...
(cổ nhạc sĩ Xuân Hồng)*

Những ngày cuối năm, trong lúc mọi người đang nô nức chuẩn bị đón Tết, kẻ tha phương cầu thực ngong ngóng chờ ngày về sum họp với gia đình, thì những người con của Lòng Chúa Thương Xót cũng tất bật dành thời gian giáp Tết đến thăm và tặng quà cho các **Chi Hội người mù tại 24 Quận Huyện trong Thành phố HCM (Saigon) với 2.000 phần quà** tinh thần lẫn vật chất. Đó là cuốn “Tâm Thư Lòng Nhân Hậu của Cha”, chuỗi tràng hạt Mân Côi, chuỗi và ảnh Chúa thương xót... cùng với gạo, mì, nhu yếu phẩm, ... Đây là những con người cần được xót thương. Họ là những người khiếm thị, nhiễm chất độc màu da cam, những người già neo đơn, những gia

đình có hoàn cảnh rất khó khăn, những người Việt gốc Khmer, những mảnh đời nghiệt ngã trong cuộc sống.

• **Hội Người Khiếm Thị Và Nhiễm Chất Độc Màu Da Cam**

Từ mờ sáng, những ngày cuối năm trời bỗng se lạnh, khi người người còn say giấc nồng thì những thiện nguyện viên đã lên đường bằng những chiếc xe máy hướng về các huyện xa thành phố

nhất như Củ Chi, Cần Giò, Nhà Bè... để gửi trao hơn những phần quà và sẻ chia tình yêu của Chúa Xuân tới những người cần được xót thương, không phân biệt tôn giáo.

Họ ngồi đó lặng lẽ chờ những người mang quà Tết đến. Hầu hết mang trên đôi mắt cặp kính màu đen. Thoáng nhìn tưởng rằng họ là những người yêu chuộng thời trang kính mát, nhưng đằng sau cặp kính đó là đôi mắt đã bị mù, không còn cảm nhận được ánh sáng là gì. Nhìn thấy những cảnh vật chung quanh không chỉ là khao khát của chính họ mà còn là nỗi niềm chờ mong của người thân. Ánh sáng ấy chúng tôi khó có thể gửi trao đến họ, nhưng ngày hôm nay chúng tôi đã mang đến cho họ một “nguồn ánh sáng” khác. Đó là một thứ ánh sáng của Đức Kitô chiếu thấu tâm can con người. Ánh sáng của tình yêu thương, của lòng thương xót, của sự sẻ chia và sự bình an.

Ngày xưa tôi hát mà chưa cảm nghiệm được giá trị của **“tuyệt tác”** ấy như thế nào, nhưng với chuyến công tác bác ái cho người khiếm thị lần này khiến tôi trầm lắng suy nghĩ hơn. Đôi khi tôi không thấy mình có đôi mắt và nhìn thấy được là một hồng ân. Đến hôm nay nhìn hai em nhỏ sinh đôi, 6 tuổi, tên là Nhân và Nghĩa bị mù từ khi mới sinh tôi bỗng giật mình. Trước giờ tôi vô tình với **“tuyệt tác của tạo hóa”** quá! Tôi chưa biết tạ ơn Ngài. Chưa biết ngắm nhìn những kỳ công của Ngài trong vũ trụ thiên thiên, nhất là nhìn ra Ngài vẫn đang hiện diện nơi những người anh em sống chung quanh tôi, đặc biệt là nơi những người bất hạnh nghèo khổ thiếu may mắn...

Hai đứa bé loáy hoáy không ngồi yên, bàn tay nhỏ xíu cứ bám chặt lấy người mẹ. Người mẹ trẻ, 28 tuổi, làm nghề cắt tóc, ngậm ngùi : *“Hai cháu bị mù như vậy nhưng rất là hiếu động, nhiều khi phải chăm lo cho hai cháu không làm tóc được cho khách. Khi ngủ thì không sao, thức dậy gọi mẹ mà không nghe trả lời là la hét ầm lên đến khi cầm được tay mới thôi. Có một lần ráng làm xong cho khách nhưng thấy cháu khóc nức nở, hét đến hệt hơi, nhìn mà thương, mà đau xót, đành phải gác việc lại! Tiếc quá, hai cháu không nhìn thấy được những anh chị đem lòng thương xót của Chúa đến cho những con người nghèo khổ trong dịp Tết này!”*

Tôi nắm chặt tay chị, nuốt cục nghẹn đang trào dâng. Tôi thầm tạ ơn Thiên Chúa đã *“ban cho tôi đôi mắt sáng ngời, để nhìn đời và để làm duyên, để nhìn người bạn, người yêu say đắm...”* Tôi nhìn mọi thứ trên đời, nhưng có mấy khi tôi nhìn vào Đức Kitô để soi lại cách sống của mình giữa cuộc đời này. Mắt tôi mãi dõi theo

tiền tài, danh vọng, những ảo ảnh phù hoa với bao chuyện phù phiếm của thế gian mà quên đời tìm Chúa Kitô nơi người anh em đang sống ngay bên cạnh mình. Đôi mắt tôi sáng ngời với chuyện thế gian, nhưng tối tăm với việc tâm linh. Chúa nói : *“Đèn của thân thể là con mắt. Vậy nếu mắt anh sáng, thì toàn thân anh sẽ sáng. Còn nếu mắt anh xấu, thì toàn thân anh sẽ tối. Vậy nếu ánh sáng nơi anh lại thành bóng tối, thì tối biết chừng nào!”* (Mt 6, 22-23)

Phải chăng những chuyện tiệc tùng Tất Niên, mua sắm Tết, ăn chơi, nhậu nhẹt... đã chiếm hết thời giờ sức lực của tôi, nên chẳng còn nghĩ đến những người anh em bất hạnh đang phải chống lại cơn đau bệnh tật, nợ nần, nghèo đói... Tôi vẫn ung dung vui vẻ giữa những khó khăn thiếu thốn của người khác. Tôi vô cảm đến thế sao? Đèn trong tâm hồn tôi đã tắt ngúm lúc nào rồi? Không còn nhìn thấy Chúa nơi anh em, tôi mới thật là người mù lòa đấy!

Ông lão 70 tuổi, thân hình gầy guộc, làn da ngăm đen, đôi mắt sâu hõm, đôi gò má cao lại càng cao hơn bởi khuôn mặt gầy gò xương, đang gắng sức đạp xe đến để nhận quà Xuân giúp cho người con gái bị nhiễm chất độc da cam. Ông tên là Đ.T.Văn, lập gia đình đã hơn 40 năm, có 2 người con. Người con gái 38 tuổi, bị nhiễm chất độc da cam. Người con trai 36 tuổi, bị chứng chậm phát triển. Vợ ông bị bệnh hơn 10 năm nay không còn sức lao động nên một mình ông bám lấy ruộng, ngày đêm “bán mặt

cho đất, bán lưng cho trời” để kiếm nguồn sống cho gia đình. Người con gái tuổi đã lớn nhưng thân hình bé xíu, không thể tự làm gì, lâu lâu lại gào thét âm ỉ, đặt đầu thì nằm đó. Nhưng không vì thế ông bỏ rơi gia đình, ông xin những chuổi tràng hạt về để cho vợ và những người con của mình. Đôi mắt của ông không đẹp bên ngoài nhưng thật sáng ngời và tuyệt đẹp phía bên trong. Trân trọng đặt vào tay ông phần quà, nhìn nụ cười nở trên môi ông, chúng tôi thấy ấm lòng. Ít ra mùa Xuân này ông không phải lo gia đình không có gì ăn Tết.

Chúng tôi tiếp tục trao quà tận tay những người con của lòng thương xót mà trong lòng phơi phới hân hoan, một niềm tin thác vào lòng thương xót Chúa dành cho nhân loại để lau khô những giọt nước mắt, xóa đi những đau khổ của trần gian.

Hôm nay mắt chúng tôi đã sáng ra...

• **Những Người mù và những cái Đặc Biệt**

“Lấy trí tuệ làm sự nghiệp

Lấy tình thương làm lẽ sống”

Đó là một câu khắc trên một hòn đá, tôi tình cờ đọc được, không biết chính xác ai là tác giả. Người đời lấy nhà cao cửa rộng, chức tước địa vị, tiền của làm sự nghiệp, mấy người lấy kiến thức, lấy sự hiểu biết làm sự nghiệp cho đời mình. Lẽ sống của người thời nay là quyền cao chức trọng, còn có mấy ai lấy sự yêu thương để làm cái lẽ phải có để sống ở đời.

Con cái của lòng Chúa thương xót chọn *“tình thương làm lẽ sống”* cho nên thấy những ngày xuân gần kề, còn bao nhiêu người đang trong *“hoàn cảnh đặc biệt”* cần được quan tâm chăm sóc, họ lại tiếp tục dẫn bước

lên đường không mỗi một. Đó là người già neo đơn, trẻ em đường phố, mồ côi lang thang, người nhiễm HIV/AIDS, những thiếu nữ lầm lữ, những bệnh nhân nghèo, những gia đình khốn nơi vùng sâu vùng xa... đang khao khát có được sự yêu thương quan tâm. Chỉ cần “một chút, một chút thôi” cũng làm ấm lòng người.

Như Thánh Phaolô, chính *“Tình yêu Đức Kitô thúc bách”* chúng tôi đến với *“những người có hoàn cảnh đặc biệt”* để chia sẻ niềm vui ngày xuân. Con cái của lòng thương xót không thể cưỡng lại *“sự thúc bách”* đó. Một sự thúc bách ngọt ngào và ý nghĩa biết bao, khiến ngày ngày xuân lại càng thêm *“xuân”*.

Bà cụ Năm, tuổi ngoài 80, sống cô đơn một mình, mắt đã mờ, đang ngồi trên chiếc xe lăn mới được nhóm trao tặng, rơm rớm nước mắt : *“Hôm nay tôi vui lắm. Mừng lắm. Có chiếc xe lăn mà cha Long – Giáo Điểm Tin Mừng gửi tặng, tôi không còn khó khăn trong việc di chuyển nữa, đến nhà thờ dự lễ dễ hơn. Tạ ơn Chúa và Đức Mẹ Lòng Thương Xót.”*

Chúng tôi tươi cười nắm tay cụ hỏi cụ còn ước nguyện gì nữa không. Cụ chỉ xin Chúa và Mẹ cho có sức khỏe để thường xuyên đến nhà thờ, bởi chúng đau cột sống cứ hành hạ cụ suốt.

Quả thật *“tình thương là lẽ sống”*. Một nhòai vì phải di chuyển đường dài khó khăn trắc trở đến nhiều địa điểm và làm việc cật lực cho kịp giờ, nhưng khi nhìn những đứa trẻ quần áo nhăn nheo, đầu tóc cháy nắng

quần tít đang tung tăng trên tay trái bóng to tròn rực rỡ màu sắc mà từ trước đến giờ chưa bao giờ có được, bao nhiêu mệt nhọc tan biến hết. Những nụ cười nở tươi trên những gương mặt lem luốc ngây thơ, chúng thật đáng yêu, đứa này kéo tay đứa kia, cười cười, nói nói...

Tình yêu của Thiên Chúa dành cho con người là vô biên không có điểm dừng. Thế nên chúng tôi lại tiếp tục rong ruổi trong suốt 6 ngày - đem lòng thương xót Chúa đến các Quận huyện khác trong nội thành. Đường kẹt xe dữ lắm, nhưng chúng tôi không nản, lớp xe nổ chúng tôi không sợ, thời tiết oi nóng chúng tôi vẫn cảm thấy mát rượi vì được *“gần nhau trao cho nhau tin yêu tình loài người...”*, nhất là như được nhận chìm trong đại dương lòng thương xót Chúa, vì vậy:

“Đường xa thì mặc đường xa

Ta đây vẫn hát vẫn ca ngợi Ngài”

Và tôi nhớ những con người tôi vừa gặp. Tất cả đều không có đôi mắt sáng nhưng lúc nào cũng mỉm cười. Cười như một cái duyên thay cho cái duyên của đôi mắt. Có lẽ còn nhiều người nữa mà mình chưa gặp cũng không may mất đi đôi mắt, mất đi phương tiện nhìn đời nhưng họ đang sống và đang góp mật cho đời!

Nghĩ về đôi mắt, tôi nghĩ về những thân phận và những cái nhìn. Có người không may sinh ra bẩm sinh không có đôi mắt sáng, có người vì hoàn cảnh nào đó phải bị mù... - những người không thể nhìn đời bằng đôi mắt nhưng cảm cuộc đời bằng đôi tai và tâm hồn rộng mở. Họ đã sống lạc quan.

Lại có những người may mắn sở hữu đôi mắt sáng nhưng lại nhìn đời bằng một màu đen. Họ thấy những nỗi đau, những bất công tồn tại nhưng vẫn cứ thờ ơ ai khổ mặc ai. Nhiều khi họ còn dùng đôi mắt sáng để sẫm soi, thị phi đủ chuyện hay khinh bỉ ai đó không may mắn, quê mùa...

Và lại có những người có đôi mắt sáng nhưng tự hủy hoại chính mình. Có khi nào họ nghĩ đến những người không may mắn bằng mình, những người đang bị mù mà vẫn mỉm cười, vui sống?

Đôi mắt không chỉ là bộ phận để nhìn mà ở khía cạnh nào đó còn là điểm nhìn, cái nhìn và cả cách ứng xử của con người với con người, với cả tự nhiên. Nếu đôi mắt anh chỉ thấy toàn những cái xấu xa của ai đó thì anh sẽ chẳng tin vào ai, chẳng thể vui sống. Nếu anh chỉ nhìn thấy cái lợi trước mắt mà bỏ quên những giá trị lâu dài thì anh sẽ dễ dàng xuống tay tàn hại thiên nhiên, đập bỏ những di sản quý giá lâu đời mà bao thế hệ đã gìn giữ.

Vì vậy, mỗi người cần đôi mắt sáng để nhìn đời, nhìn để hiểu, để hành xử cho đúng trên tinh thần yêu thương!

Chuyển công tác bác ái cuối năm khép lại đúng vào ngày lễ kính Thánh Phaolô Tông Đồ trở lại, kết thúc tuần lễ cầu nguyện cho việc Hiệp Nhất. Ước gì trong cuộc đời, mỗi người cũng được có lần “ngã ngựa” như Phaolô để tỉnh ngộ, lột bỏ con người cũ với lối sống ích kỷ, nhỏ

mọn, chỉ biết lo cho bản thân mình, thay vào đó là con người mới – con người sống theo tinh thần Chúa Kitô, *“lấy trí tuệ làm sự nghiệp, lấy tình thương làm lẽ sống”*. Để từ nay, như Phaolô, con cái của lòng thương xót xác tín : *“tôi sống, nhưng không còn là tôi sống, mà là Chúa Kitô sống trong tôi”*, vì *“lẽ sống của tôi chính là Đức Kitô”*.

Tạ ơn
Chúa. Cảm ơn
Mẹ. Chuyển
công tác bác ái
cuối năm đã
mở mắt tâm
hồn để chúng
tôi có được

“đôi mắt sáng ngời”, chọn cách sống *“lấy tình thương làm lẽ sống”*, chọn cách nhìn để *“đôi mắt là tuyệt tác của thiên nhiên”*, để mùa xuân thêm ý nghĩa và rộn ràng tiếng cười trong tình yêu thương xót.

*“Mai nương chim én ngọt ngào,
Mang mùa Xuân đến cho bao cuộc đời.
Chúc em luôn mãi đẹp ngời,
Dem tình thương đến những nơi khổ sầu.”*

*Hường Nữ tu
Giáo Điểm Tin Mừng
Thiện Nguyễn Tín Thác*

*Công tác Bác Ái Mừng Xuân Mậu Tuất của CĐLCTX Giáo Điểm Tin Mừng và Thiên Nguyên Tín Thác tháng 2/2018

YÊU TẾT ... thì CHO TẾT

Người ta thường nói: *"Chỉ đến khi đánh mất đi thứ gì, chúng ta mới cảm thấy điều đó là quan trọng, là có giá trị".* Con người vốn dĩ như vậy. Cứ sống cho thật nhanh, thật gấp, để rồi vô tình lướt qua nhau, vô tình bỏ sót những điều quan trọng trong cuộc đời mình.

Có khi nào, ta dừng lại và chịu khó quan tâm đến anh em, đồng loại mình. Còn biết bao người đang từng ngày, từng giờ vật lộn với cuộc sống mưu sinh, chỉ mong có chút gì đẩy nhét cho đầy bụng...

Có khi nào, ta dừng lại và nhận thấy trong khi cuộc sống của ta phủ phê dư thừa, ăn chơi phung phí, thì còn đó biết bao mảnh đời đói rách, nghèo khổ đang sống vất vưởng chung quanh ta...

Có khi nào, ta dừng lại và quyết tâm thôi nghĩ đến bản thân mình, mà mở lòng ra chia sẻ, dù chỉ một chút thôi, những gì mình có cho tha nhân, cho những mảnh đời khốn khó đang cần đến ta. Chỉ như thế thôi cũng ấm lòng anh em rồi.

Tại sao ta lại trì hoãn yêu thương trong khi có thể biểu lộ điều đó hàng ngày, từng giây, từng phút. Cuộc

sống không chờ đợi ta như ta thường tự nhủ : "Đến một lúc nào đó, tôi sẽ yêu thương thật nhiều".

Bạn ạ, lúc nào đó chính là LÚC NÀY ĐÂY!

Vâng, chính lúc này đây, chúng tôi, những đứa con của Lòng Chúa Thương Xót – Cộng Đoàn cầu nguyện LCTX Giáo Điểm Tin Mừng, Nhà Bè Saigon và Nhóm Thiện Nguyện Tín Thác vẫn không ngừng miệt mài ra đi mang tình yêu và tấm lòng của những người anh em trên khắp mọi miền để chia sẻ, để ủi an nơi những con người cần sẻ chia... : **2.982 phần Quà Xuân được trao tận tay đến các Chi Hội Mù và các bệnh nhân nhiễm chất độc Da cam (dioxin) tại 9 huyện thị trong tỉnh Bình Thuận, thuộc GP.Phan Thiết.**

Dù giờ đây chẳng còn nhóm chẳng còn đông đảo và cũng chẳng còn rầm rộ như trước đây. Nhưng không vì thế mà ngọn lửa yêu thương, tinh thần phục vụ nơi mỗi người chúng tôi giảm nhiệt. Trái lại ngọn lửa ấy còn cháy sáng hơn bao giờ hết, vì chúng tôi hiểu rằng một khi chúng tôi dừng lại, một khi chúng tôi thôi không nghĩ đến những con người bị xã hội lãng quên, bị người đời xa lánh, cần được thương xót thì khi ấy chính chúng tôi cũng không được Chúa xót thương. Phúc thật lắm mỗi chúng tôi còn nhớ : *"Phúc cho ai biết xót thương người, thì sẽ được Chúa xót thương"* (Mt.5,7)!

Trong những ngày cuối năm như thế này, khi mà người người, nhà nhà mong ngóng để gia đình được đoàn tụ sum vầy bên nhau thì khi ấy ẩn khuất trong những hang cùng ngõ hẻm của thành thị vẫn còn đó những con người đang co ro, đói rét nơi vỉa hè, nơi chợ, không gia đình, không anh em, không bạn bè... Họ chỉ có sự cô đơn, sự tủi thân, đói rét làm bạn.

Mong chỉ một lần thôi, bạn và tôi hãy đặt thử mình vào hoàn cảnh của một người nghèo, của một người bệnh tật không được ai quan tâm, giúp đỡ. Khi ấy tôi và bạn, có lẽ chúng ta biết mình cần phải làm gì.

... ***“Không ai nghèo đến nỗi không có gì để cho người khác”.***

Hãy bắt đầu bằng những món quà nhỏ mọn, hy sinh phục vụ sẻ chia âm thầm lặng lẽ. Một giọt nước nhỏ không đáng kể gì trong đại dương mênh mông, nhưng nếu không có những giọt nước nhỏ kết tụ lại, thì đại dương kia cũng sẽ chỉ là sa mạc khô cằn.

Cuộc sống không bán vé quay lại, cái gì đã mất đi thì vĩnh viễn không thu hồi lại được. Thế thì, tại sao không thử **“Yêu - Thương”**, không thử **“Cho Tết”** khi cứ tỏ ra là **“Yêu Tết”**, ngay lúc này – bạn thử đi?

Đừng cố công làm màu mè lên những khái niệm giản đơn của cuộc sống, bởi những thứ xuất phát từ trái tim vốn dĩ rất mộc mạc.

Đừng trì hoãn yêu thương. Ngày hôm nay, hãy yêu thương cho trọn vẹn! Hãy cứ yêu thương, và hãy cứ cho đi!

*Lạy Chúa Giê-su,
Xin cho con biết nhẫn nại và can đảm
Để cùng đi với Chúa, cùng đi với tha nhân
Trên những nẻo đường khắp khếnh gập ghềnh gian
truân. Amen*

*Nhóm bơng bống
Thiện Nguyễn Tín Thác*

*Tản mạn ngày Xuân

Cảm Xuân, Thương Tết !

*Tết vui từng bừng, Xuân mừng khắp
khởi. Ai cũng có thể cảm nhận mùa Xuân.
Nhưng tại sao lại thương Tết? Nếu là
thương mến hoặc thương yêu thì không có
gì đáng nói, nhưng điều đáng quan tâm ở
đây vì thương này là “đáng thương”, là “tội
nghiệp”.*

Người ta đón Xuân và ăn Tết vì người ta có những niềm vui, cuộc đời đầy may mắn, luôn xuôi chèo mát mái và hanh thông mọi bước đời. Họ là những người “để bọc điều” hoặc “có tràng hoa quấn cổ”. Họ may từ khi chào đời, lớn lên cũng chưa phải nặng đầu suy nghĩ, hầu như chưa biết thế nào là nỗi khổ – cả tinh thần và vật chất.

Trong khi trời đất vào Xuân, phố xá nhộn nhịp, bước chân người như trẩy hội, thì còn có bao người phải lầm lũi “đi bên cạnh cuộc đời”, họ không mong Tết, vì Tết có về thì họ cũng chẳng thấy mùa Xuân ở đâu, thậm chí họ không hề muốn Xuân về! Không phải họ không thích vui, mà họ không thể an tâm mà vui. Lòng họ trĩu nặng ưu sầu, lo toan chật tháng ngày, hình như họ đã quên cười từ lâu rồi!

Khi bạn đang nô nức nói cười, tụng ly chúc mừng nhau, cùng nhau ăn những miếng ngon trên bàn tiệc Xuân,... bạn có bao giờ chợt nghĩ đến họ và cầu nguyện cho “những người không có Tết”? Họ là ai?

Rất đa dạng, cả tinh thần và vật chất. Khôn xiết kể! Chẳng hạn đó là...

- Những người nghèo rớt mồng tơi, lụi đui suốt năm, làm nhiều mà chẳng có dư tiền sắm Tết. Họ nghèo lắm, ăn bữa nay đã phải lo bữa mai, khổ vô cùng, hầu như chưa có thời gian rảnh, mở mắt ra đã tìm kế sinh nhai cho đến khuya, chân lấm tay bùn, áo đẫm mồ hôi, thế mà họ vẫn không có được giấc ngủ bình an!

- Những người sớm tối thui thủi một mình, lạc loài giữa rừng người, bơ vơ giữa chợ đời. Có thể đó là những người mồ côi cha mẹ – nhất là những trẻ thơ, những người đổ vỡ hôn nhân, những người có tang vào những ngày “năm hết, Tết đến”, những người phải ăn nhờ ở đậu vì tha phương cầu thực, sớm tối rồi bời lảng lo,... Đôi khi họ muốn bật khóc nhưng cũng chẳng còn nước mắt mà khóc!

- Những người không cửa, không nhà, nay đây mai đó, sống kiếp người chẳng khác dân du mục, thuê nhà trọ cũng chẳng yên, chủ lúc nào cũng “đe” tăng giá. Ăn không dám ăn, mặc không dám mặc, bệnh cũng ráng chịu chứ cũng không dám mua viên thuốc uống cầm chừng!

- Những người thua lỗ trong công việc làm ăn, bị phá sản công ty,... khi không họ bỗng thành nợ như Chúa Chổm, thậm chí còn phải trốn chui trốn nhủi hết chỗ này đến chỗ kia, ăn không ngon mà ngủ cũng chẳng yên. Không chỉ vậy, có khi chính những người thân thuộc nhất – dù là vợ, chồng, cha mẹ hoặc con cái – cũng tránh xa họ như tránh xa dịch bệnh!

- Những người bị bệnh nợ tật kia – nhất là những người bị chứng ung thư quái ác, họ phải nằm co ro một mình, muốn uống miếng nước cũng không thể tự thân vận động, mà phải nhờ người khác. Gặp những đứa con ngoan, đứa cháu tốt thì còn đỡ tủi thân, không may mà gặp những nghịch tử và ác tôn thì thật bất hạnh, chỉ còn biết khóc và chỉ mong mình được mau chết!

- Những người thất vọng vì điều này hoặc lẽ nợ, ưu tư chông chất, khổ tâm tột cùng. Họ muốn có ai cùng tâm sự để họ trải tấm lòng cho nhẹ bớt, nhưng đâu ai muốn gần người u buồn, vì sợ xui xẻo trong năm mới. Đòi mắt xa xăm, ý nghĩ mông lung, ngồi ủ rũ, có ai thọc lét chắc họ cũng không thể cười nổi, thế thì làm sao họ có được niềm vui Xuân?

- Những người phải chịu cảnh tù đày và những người phải di tản chỉ vì thiên tai, vì chiến tranh, vì bị áp bức, bị bóc lột, bị hắt hủi, bị khinh miệt, bị hành hạ,... Đòi họ chỉ còn hiện tại, tương lai mù mịt coi như không có!

Và còn biết bao những cảnh đời đáng thương khác vẫn hằng ngày ở ngay bên chúng ta.

(30/1 và 6/2/2018) Trở lại vùng đất đỏ, cao nguyên Di Linh trong tim tôi đong đầy kỷ niệm. Thiên nhiên thơ mộng, cảnh vật yên bình, con người giản dị đắm thắm quyến rũ khách ly hương. Màu vàng thủy chung của những bông hoa Dã Quỳ cuối mùa cuốn hút tôi từ ngày đầu đặt chân đến đây. Giờ vẫn vậy, một màu vàng nhẹ nhàng – đượm vị tĩnh lặng.

Mỗi dịp được cùng các anh chị thiện nguyện Tín Thác làm bác ái xã hội, trong tôi lại rạo rức mong chờ tình yêu thương nhân loại được chia sẻ. Tết năm nay, tôi có thêm điều để nhớ và theo thời gian chắc chẳng gì có thể xóa được. Đó là việc chia sẻ niềm vui đón Tết đến những người kém may mắn trên dãy đất khô cằn; **Đến thăm và tặng 552 phần quà cho 6 Trại Phong - Di Linh Gp Đà Lạt - Lâm Đồng.** Đây quả là một chuyến đi đượm chất nghĩa tình.

Những ngày dong duổi dọc duyên hải miền Trung (mùa bão lũ), chạy ra tận miền Bắc (bị thiên tai sạt lở đất và những đợt rét buốt của mùa Đông chọt kéo về), xuôi về miền Tây để nghe lại câu hò của những nông dân chân lấm tay bùn mà cuộc mưu sinh qua ngày vẫn đeo đuổi thủy chung với họ... Tất cả là những ngày cho đi và nhận lại không biết mệt mỏi... Mọi người đã bỏ lại tất cả: thời gian, tiền bạc, những buổi tất niên, mua sắm... để lên đường trao những món quà xuân đến với người nghèo, những người mà “ngày Tết cứ như ngày thường”.

Thật vậy chỉ khi bạn trải nghiệm qua, bạn mới hiểu cạn sự thiếu thốn của những người cùng khổ. Vì vậy, khi bạn chỉ cần đến bên họ thể hiện sự quan tâm thì điều đó mang ý nghĩa biết bao. Bạn sẽ trở nên thật vĩ đại, vì giờ phút đó trái tim của bạn chan chứa lòng nhân hậu

và tâm hồn của bạn tràn ngập tình bác ái, yêu thương. Thế nên người cho đi mới là người giàu có chứ không phải người chỉ biết sở hữu của cải thật nhiều cho bản thân. Sống như thế mới thật ý nghĩa, vì đôi khi ý nghĩa thật sự của cuộc sống sẽ nằm trong những điều thật bình dị, giản đơn.

Nhà văn Pháp, ông Raul Follerean có nói: *"không ai có quyền hưởng tình yêu và hạnh phúc một mình"*. Và ông đã sống thật như thế bằng cách lên đường đến với những người mắc bệnh phong trên khắp thế giới. Một hôm, ông đến bắt tay một cô gái mắc bệnh cùi. Cô ta khựng lại và không phản ứng. Vị Giám đốc trại bước đến nói cho ông biết: nội quy ở đây không cho phép người bệnh bắt tay khách. Ông đáp lại: *"cấm bắt tay nhưng có cấm hôn không?"*. Vừa nói, ông vừa tiến đến bên cô gái cùi và hôn. Mọi người sững sờ, nháo nhào đến gần ông. Một người trong họ thốt lên: *"Hôm nay, tôi mới cảm nhận được mình là người!"*

Qua cử chỉ nhỏ, người phong cùi nhận ra được phẩm giá làm người của mình; vì thế họ yêu đời, yêu cuộc sống hơn. Họ cảm thấy vẫn có người hiểu họ, yêu họ và đồng cảm với họ. Đây là một hành động dựa theo khuôn mẫu yêu thương từ Thiên Chúa và lấy đó làm điểm tựa xuất phát cho những hành động chân thành của mình.

Thật vậy, nếu sự yêu thương của chúng ta xuất phát từ tình yêu Thiên Chúa thì thật dễ dàng hành động nhưng nếu xuất phát từ lợi nhuận "được-mất" nơi cá nhân thì yêu thương khó biết bao. Vì cái tôi đã che mất *"bản chất yêu thương"* trong tâm khảm con người. Tự sâu thẳm, con người đã biết yêu thương nên mỗi chúng

ta hãy làm chủ nó, hãy điều khiển nó để hình ảnh Chúa thể hiện nơi chính con người mình.

Thế nên yêu thương ai đó không quá khó khăn nếu ta thật lòng khao khát muốn trao tình yêu đến họ - những hoàn cảnh đặc biệt trong cuộc sống. Hãy mở rộng trái tim thương đến với cái khổ, cái nghèo của tha nhân bằng những việc nhỏ bé, bình dị trong cuộc sống thường ngày. Tôi đã nhận ra, ngay trong giây phút này đây, yêu thương đơn giản làm sao. Lòng tốt của con người là suối nguồn an ủi cho nhân loại (*trong đó có ta*) và làm cho cảnh vật thêm rạng rỡ, tươi tốt. Khi ta nghĩ hình ảnh Chúa ở gian trần đang sống kiếp người nghèo, cô thế cô thân, bệnh tật, bị bỏ rơi, sống bên lề xã hội... thì ta dễ dàng đến với họ hơn và chia sẻ "*Khi Ta khát, các người đã cho ta uống. Khi Ta đói, các người đã cho ta ăn. Khi Ta tù đầy, các người đã viếng thăm...*"

Cánh én dập dìu bay lượn báo mùa xuân về. Ngày xuân của thanh bình, an vui, sung túc. Nhưng không phải ai cũng có được ngày xuân như thế. Đây đó vẫn còn những người phải đón xuân trong thấp thỏm lo lắng cho số phận, sợ sệt cho bệnh tật, đói nghèo, túng quẫn, buồn bã vì xa quê, chán nản và thất vọng vì thất nghiệp, mất mùa... Mỗi chúng tôi xin nguyện là cánh én bình an bay đến với họ chia sẻ phần nào nỗi thống khổ về vật chất cũng như tinh thần.

(4g sáng ngày 7/2/2018) Bên tách café, tôi muốn mượn hai câu thơ của *Xuân Diệu* để viết tiếp về đoản văn này: "*Như hoa rã cánh rơi không tiếng - chẳng hái mà hoa cũng rụng dần*". Theo chân người cha - phụ trách Giáo Điểm Tin Mừng, nhóm chúng tôi lần lượt vô

thăm một số Đan Viện, nhà Hưu dưỡng các cha già tại GP. Bà Rịa Vũng Tàu và TP. Hoa lệ Saigon.

Gõ cửa cho đúng phép tắc vậy thôi, khi nghe tiếng mời vào là khách chủ động đẩy cửa vô vì nhiều cha rất yếu, chỉ mấy bước chân từ ghế ra cửa cũng đã là rất khó.

Tôi xúc động chẳng biết nói gì, khi chính người mục tử 96 tuổi đòi nhắc tôi : *“Tụi con ráng đi thăm từng cha nha ! Ông này thì điếc. Ông kia thì mắt mờ rồi nè. Còn cụ kia thì không nói được nữa, cấm khẩu rồi. Chắc vài hôm nữa Chúa đón về thôi...”*

Khi tôi nói người linh mục Giáo Điểm Tin Mừng, vì quá lắng lo cho đàn chiên Chúa ủy thác mỗi ngày nên không về nơi này được... *“Ừ, trước đây ông đó ghé các cha hoài. Cha biết ông đó vẫn được người ta gọi là linh mục lãng tử, thế thì nhắc ông phải ráng ra đi. Đức Giêsu cũng là lãng tử vì Người phiêu bạt khắp chốn, không có nơi tựa đầu. Lãng tử là người sống “an nhiên tự tại”, không bám trụ vào cái gì, không bám vào chức tước địa vị, vào quyền lực thế gian, cũng không bám vào ai cả ngoại trừ bám vào Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Cả chúng con cũng phải vậy nhe! Phải để tình Chúa xót thương đến với nhiều người, nhất là người nghèo khổ. Muốn cách nào thì cách !”*

Tôi run run nắm tay một cha già. Bàn tay gầy như đã khô, làn da chẳng khác nào loại giấy gió mà người ta vẽ tranh Đông hồ, mỏng đục và trong suốt, nhìn rõ từng tĩnh mạch. Cha nằm đó bất động, không thể nói được gì nữa, chỉ nằm thế thôi. Cha sống đời thực vật, để duy trì sự sống cho cha, các sơ phải cạy miệng nhỏ từng giọt sữa.

Tôi khóc. Vâng, tôi đã khóc. Để những giọt lệ lăn trên gò má, tôi cố ngăn tiếng nấc nghẹn ngào. Chẳng phải trước mặt tôi là những con người đã từng “một thời vang bóng” đó sao?

Thầm lặng trước đài Đức Mẹ, tôi ao ước. Một ao ước rất giản dị là có nhiều giáo dân và các mục tử tới nơi này như con cháu về nhà thăm viếng chính cha mẹ mình, để những nơi cô tịch này được rộn ràng bước chân, tíu tít lời thăm hỏi và rộn rã nụ cười. Đó là cách tri ân những hạt lúa đang chấp nhận mục nát dần đi để cánh đồng truyền giáo trở sinh nhiều hoa trái. Sự mục nát ấy thật có giá trị và rất đáng nâng niu.

Cảm ơn những bệnh nhân phong cùi đã cho tôi được “**cảm cái xuân**” thật đúng nghĩa.

Cảm ơn các vị mục tử với một thời làm lũi làm thợ gặt cho Chúa trên đồng loan báo tin mừng đã làm cho tôi biết “**thương cái Tết**”.

Cảm ơn những tấm lòng rộng mở của CĐLTX Giáo Điểm Tin Mừng luôn lặng lẽ sẻ chia.

Rời đan viện, nhà hưu dưỡng, khi nắng chiều của tiết Xuân đang dần tắt, vài cánh hoa sứ rơi rụng trên vai, vẳng nghe tiếng kinh từ trong ngôi nhà nguyện, thấy những bóng hình già yếu, run run tay chấp, mắt nhắm nguyện cầu, tôi chợt thấy “*đôi khi cái chiều tà lại đẹp hơn buổi sớm mai...*”

“*Không có niềm hạnh phúc nào êm dịu bằng lòng yêu thương giúp đỡ những người mà hoàn cảnh đưa đến gần trái tim ta.*” (J.Reynand)

NgocHuong
Một chuyến bác ái Xuân Mậu Tuất
Tháng 2/2018

*Chuyên mục : Hạt Giống LTX tại Giáo Điểm Tin Mừng

TẾT VÀ LÒNG THƯƠNG XÓT

Ngày 24-3-2010, trang mạng tạp chí Forbes loan báo ông Albert Gubay, 82 tuổi, một tỷ phú chủ hệ thống siêu thị "Kwik Save" tại Anh đã tặng 786 triệu Úc kim cho một tổ chức Công giáo để lo cho các chương trình liên quan đến Giáo hội Công giáo. Ông chỉ giữ lại khoảng 10 triệu bảng Anh để sử dụng trong tuổi già.

Trong cuốn phim tài liệu năm 1997, ông Gubay nói: "Tôi đã mượn 100 bảng Anh và giao kèo với Chúa như sau: Xin hãy làm cho con trở thành triệu phú và Chúa sẽ có phân nửa tài sản của con". Ông không chỉ trao tặng phân nửa tài sản, mà còn cho đi hầu như toàn bộ tài sản của mình.

Ta chưa nghe nói đến ở Việt Nam có đại gia nào hay doanh nghiệp Công giáo nào di chúc phần lớn tài sản của mình cho công việc bác ái của giáo hội. Nếu có chăng cũng chỉ là một phần rất nhỏ trong số tài sản kếch sù mà họ đang sở hữu. Tuy nhiên lại có những anh xe ôm, bà goá hay thiếu nhi nhường bộ "những gì mình có" cho những anh chị em khó khăn như chúng tôi vẫn thấy trong cộng đoàn Lòng Thương Xót tại Giáo Điểm Tin Mừng - Nhà Bè:

- “Con là Phương Uyên, 10 tuổi. Con gửi cha số tiền do mọi người trong gia đình cho con để làm sinh nhật, nhưng con không làm. Con muốn để dành số tiền này cho các bạn khó khăn. Cha chuyển giúp con. Cảm ơn cha.”

- “Con là Giuse Vũ Trọng Đại, con chỉ có 60000\$ tiền con chạy xe ôm, xin gửi cha đi làm việc bác ái giúp người nghèo khổ. Em gái con để dành tiền ăn sáng gửi cha 20000\$ để làm bác ái. Và bạn con là Vũ Văn Long đã lãnh được tiền lương công nhân, gửi cha 10000\$ chia sẻ cho các bạn khó khăn hơn...”

- “Con là Maria, kẻ tha phương cầu thực, ở nhà thuê, đông con, buôn bán ế ẩm... Mặc dầu cuộc sống còn rất nhiều khó khăn, con xin gửi cha chút ít để chia sẻ với những kẻ khó khăn hơn con.”

- “Theo thông lệ vào dịp cuối năm, con trích một phần thu nhập nhỏ của con để chia sẻ cho những người khó khăn hơn mình. Năm nay cha cho con góp một phần lương công nhân của con để biến số tiền ấy thành bạch đường, bột nêm hay chai dầu ăn vào phần quà Tết cho người nghèo để bữa ăn ngày Tết của họ được ấm cúng hơn!”

Những anh xe ôm, chị công nhân, nhân viên văn phòng ấy đã biết sử dụng sức lao động của mình để kiếm tiền cách chân chính. Họ không chỉ lo cho bản thân mình gia đình mình, nhưng đã biết mở lòng ra với tha nhân, biết nghĩ đến những người khác, biết xót thương những mảnh đời rách nát hơn họ. Dù sự đóng góp của họ vô cùng nhỏ bé khiêm tốn, không được nêu danh, ghi bằng ân nhân, rao tên tuổi trên các phương tiện truyền thông như những đại gia, nhưng thực sự họ mới là những người đóng góp nhiều hơn tất cả vì họ đã dám “cho cái

mình đang cần” chứ không phải “những thứ dư thừa” và họ cũng chẳng cần ai biết đến. Chính họ đã cảm nhận được tình yêu của Chúa và họ tỏ lòng thương xót anh em mình như Chúa xót thương họ, thế thôi!

Báo Thanh Niên năm nào đã đưa tin: Sau gần một năm trúng 5 tờ vé số độc đắc 7,6 tỉ đồng (tháng 2-2010) hiện giờ số tiền của ông già tử phú thuộc diện “xoá đói giảm nghèo” Nguyễn Văn Hết (P.15,Q.11) chỉ còn vài trăm triệu đồng đang gửi ngân hàng rút lãi tiêu dần. Hầu hết khoản tiền hơn 7 tỉ đồng kia, ông đã tặng các quỹ người nghèo, đền ơn đáp nghĩa, cho con cháu họ hàng, cũng như những người tự nhận là bà con! Người con riêng của vợ cụ Hết cho biết: “*Hồi ông mới trúng số, ai cũng tới tự nhận là họ hàng để xin tiền ào ào, nay biết ông sắp hết tiền thì chẳng thấy ai tới thăm nom gì cả...*”. Riêng bản thân cụ tử phú Hết... sắp hết tiền thì chẳng oán trách ai chỉ nói một cách hồn nhiên: “*Có nhiều tiền để mọi người đến nhà cho đông vui, chứ hết tiền... không ai tới chơi... buồn quá!*” Được hỏi nếu trúng số nữa có tiền cụ làm gì. Cụ đáp không nghĩ ngợi: “*Thì cho mọi người để làm phúc... chứ để tiền làm gì?*” Một độc giả đưa ra nhận xét: “*Chuyện thật như đùa, mà nghe sao buồn lòng... buồn vì cái tính tham của, háms tiền, vô tình và bạc bẽo của không ít người đời.*”

Chuyện những người không chịu làm mà thấy ở đâu có ăn là... nhào vô, đã có ngay từ thời Thánh Phaolô. Trong thư gửi tín hữu Thessalonica (2Tx 3,7-12) thánh Phaolô viết: “*Chúng tôi đã chẳng ăn bám ai, trái lại đêm ngày đã làm lụng khó nhọc vất vả để khỏi nên gánh nặng cho người nào trong anh em... Chúng tôi đã chỉ thị cho anh em: ai không chịu làm thì cũng đừng ăn! Thế mà*

chúng tôi nghe nói trong anh em có một số người sống vô kỷ luật, chẳng làm việc gì, mà việc gì cũng xen vào. Nhân danh Chúa Giêsu Kitô, chúng tôi truyền dạy và khuyên nhủ những người ấy hãy ở yên mà làm việc để có của nuôi thân."

Thực tế đúng như vậy: "Nhàn cư vi bất thiện". Trong xứ đạo nào, cộng đoàn nào, tổ chức nào cũng có những người "chẳng làm việc gì, mà việc gì cũng xen vào". Họ không hề đóng góp công sức của cải cho việc chung. Họ chỉ đứng ngoài nhìn rồi chỉ trích phê bình, đưa ra đủ thứ "ý kiến ý cò" làm cho những người thành tâm thiện chí phục vụ dâng hiến dễ nản lòng bỏ cuộc. Ước gì những người ấy nghe được lời Thánh Phaolô : "Nhân danh Chúa Giêsu Kitô, chúng tôi truyền dạy và khuyên nhủ những người ấy hãy ở yên mà làm việc để có của nuôi thân."

Phải khẳng định rằng, những người không đọc Kinh Thánh, những người không biết Đức Giêsu cũng đều thấy rằng: "Tay làm hàm nhai. Tai quai hàm trễ". Họ biết như vậy, chẳng phải vì họ tài giỏi gì, nhưng đó quy luật từ nguyên thủy khi con người phạm tội: "mồ hôi đầm mặt người mới có bánh mà ăn". Thực tế là như vậy. Lời Chúa đã thành sự.

Cũng phải khẳng định rằng không ai mang danh là một Kitô hữu đích thật (*xin nhắc lại : đích thực*), mà lại thích sự lười biếng và vô trật tự. Những người có trách nhiệm trong giáo hội phải như thánh Phaolô "chẳng ăn bám ai, trái lại đêm ngày đã làm lưng khó nhọc vất vả để khỏi nên gánh nặng cho người nào". Vì thế, chỉ nhìn vào Hội Thánh Chúa Kitô về mặt trần thế thôi, đã thấy đây là một tổ chức có kỷ cương trật tự, biết "tận nhân lực, tri thiên mệnh" chứ không phải là "liều thuốc phiện ru ngủ nhân

dân!" Cả thế giới, bất kể quốc gia, bất kể chế độ nào cũng đang chăm chú ngắm nhìn Giáo Hội để thán phục và học hỏi.

Tại sao vậy ? Bởi vì Hội Thánh sống và làm việc với mọi người, giữa mọi người, như mọi người, nhưng khác với mọi người, vì Hội Thánh sống và làm việc trong Đức Kitô. Linh hồn của Hội Thánh là Đức Kitô, nên Hội Thánh phải trở thành ánh sáng cho muôn dân, ánh sáng cứu độ của Chúa Kitô cho khắp thế giới. Do đó Hội Thánh không hề dừng bước, ngưng tay để chờ đợi một thiên đàng viễn vọng trong ảo tưởng, mà Hội Thánh đang sống hết mình với nước thiên đàng đang có trong Đấng Phục Sinh với niềm xác tín vào sự tỏ hiện vinh quang của mình trong ngày quang lâm của Đức Giêsu Kitô, vì trời mới đất mới đã bắt đầu và đang có trong Đấng Phục Sinh từ hôm nay.

Chúng ta bước sang một năm mới, những gì đã qua đi thì không bao giờ trở lại nữa, như lời Kinh Thánh: *"Tất cả là phù vân, tất cả là mộng ảo"* (Gv 1,14)

Phù vân có nghĩa là mây nổi. Thật vậy, tất cả qua đi như phù vân, không gì còn lại. Chúng ta thử mở hai bàn tay ra: Tay trắng vẫn trắng tay! Của cải, danh vọng, chức tước, địa vị, quyền hành là những thứ ở ngoài con người, trước sau gì ta cũng phải buông bỏ, thế mà ta vẫn cố bám chặt vào những thứ phù vân ấy. Ngoài đời đã thế, thậm chí trong đạo, đi tu rồi mà người ta cũng lao tâm khổ tứ để có cho bằng được. Đến khi không còn được giữ chức vụ ấy nữa, không còn sở hữu cơ ngơi ấy nữa người ta đánh mất luôn phương hướng và ơn gọi đời mình.

Tất cả sẽ qua đi như lời Kinh Thánh, ngày Chúa đến như kẻ trộm, các tầng trời xèo xèo biến sạch, ngũ

hành bốc cháy tiêu tan, đất và các công trình của đất sẽ biến thành tro bụi.

Có chăng chỉ còn lại cái dấu vết mà thời gian đã lặng lẽ ghi vào cuộc đời mỗi người không ai có tài nào xóa nổi. Cái đó nhân gian gọi là TUỔI.

Tuổi đời là một vốn quý Thiên Chúa ban cho. Những người mang nhiều tuổi đời là những bậc trưởng thượng đáng kính trọng. Nhưng tuổi đời cũng là nấc thang đưa con người một cách chậm rãi khoan thai bước vào cõi đời đời.

Năm trước, thánh lễ giao thừa, tôi còn gặp ông ấy, anh ấy trong Giáo Điểm Tin Mừng thân yêu ấm áp này, năm nay họ đi đâu ? Không bao giờ tôi còn gặp họ nữa!

Thời gian đã nhận chìm biết bao nhiêu chế độ, đã ném vào hư vô biết bao vua chúa uy quyền giàu sang, biết bao vị giáo hoàng danh tiếng đạo đức.

Thời gian không kiêng nể ai, không sợ sệt ai và không để lọt sót một ai. Thời gian cứ bình thản đi như một người nhàn du, không tranh cãi, không lý luận, nhưng kéo theo tất cả, và vùi lấp tất cả.

Thời gian như một nhà ảo thuật lành nghề, mỗi năm nó chỉ để lại trên khuôn mặt tôi một nét nhăn hết sức mờ nhạt. Nhưng một ngày nào đó chợt nhìn vào gương thấy bao nhiêu vết in hằn và đậm nét, tôi giật mình tự nhủ: *"Ồ! Thì ra mình đã già rồi!"*. Lúc ấy, lời Kinh Thánh nói: *"Tất cả là phù vân, tất cả là mộng ảo"* mới thấm vào tâm can sâu thẳm của tôi.

Đây không phải là một triết lý bi quan mà là một sự thật Kinh Thánh mạc khải cho mọi người. Một sự thật mà ai không nhận thức thì người đó không thể biết mình là ai. Không biết mình từ đâu đến và sẽ đi đâu.

Tôi, một tín hữu của Đức Kitô, tôi nhìn đời bằng con mắt đức tin, nên tôi không mơ hồ nhằm lẫn. Thiên Chúa, người Cha giàu lòng thương xót đã đặt tôi vào cõi đời này không phải để cho thời gian tiêu diệt tôi, Ngài giương cánh đại bàng để che chở tôi (Tv 32,11) Thế nên một tín hữu của Đức Kitô là một con người quyền năng và bất diệt. Thời gian và sự chết không làm gì được tôi. Vì Đức Giêsu Kitô đã dùng sự chết và sự sống lại của Ngài để làm tôi nên một với Ngài, và đã nên một với Ngài thì như Kinh Thánh nói: *“Đấng ấy thế nào thì ta sẽ được thấy như vậy”* (1Ga 3,2).

Nhưng chúng ta hãy đặt câu hỏi: *“Phần chúng ta thì sao? Chúng ta chọn Đức Kitô hay chọn thế gian?”*

Những kẻ chọn thế gian đã để thế gian và tội lỗi phá hỏng hình ảnh tinh tuyền của Thiên Chúa trong họ. Tín hữu là con người mà Thánh Thần đã tắm rửa, gọt tĩa cho tinh sạch chói lợi ngày chịu phép rửa tội. Chọn thế gian là để của cải danh vọng chức tước địa vị xua đuổi Thiên Chúa ra khỏi đời họ, và đưa rước tội lỗi vào ngực trĩ trong đền thờ của Thánh Thần là tâm hồn họ. Vì thế, trước mặt Thiên Chúa, cho dù bề ngoài họ có khoác đủ mọi thứ áo mào cân đai sang quý của thế gian, Thiên Chúa vẫn không thấy họ đẹp đẽ ở chỗ nào. Nên Ngài đành chịu để mặc cho họ rơi vào hủy diệt, để bàn tay vô hình của thời gian ném họ vào hư vô tối tăm đời đời.

Trong những ngày đầu năm, hãy cùng nhau tạ ơn Thiên Chúa cho chúng ta được Thần Khí mở lòng mà chọn Đức Giêsu Kitô, và hạnh phúc cho chúng ta vì được thấy tấm lòng thương xót của Thiên Chúa yêu thương chúng ta biết bao nhiêu. Khi Đức Giêsu đến thì mọi sự phải thay đổi cho những ai dốc lòng đón nhận Ngài. Ngài

sẽ rửa sạch chúng ta bằng chính máu và nước tự trái tim Ngài, làm cho ta nên tinh tuyền và biết mở lòng xót thương anh chị em.

Trước muôn vàn cuốn hút của những ngày Tết, xin mỗi người dành ra ít phút suy niệm cầu nguyện để thấy được sự chóng qua phù phiếm của thế gian và sự bình an vô tận của những ai biết tín thác vào lòng thương xót của Đức Giêsu.

Lạy Chúa Giêsu là mùa xuân bất tận của đời con. Con xin đặt tất cả dĩ vãng hiện tại tương lai đời con vào trong lòng thương xót của Chúa.

“Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”

Lm. Giuse Trần Đình Long
Xuân Giáo Điểm
Mậu Tuất 2018

*Góc thơ Đỗ Văn Tích

TẾT GIÁO ĐIỂM

Xuân đến, trời xanh nhuộm nắng vàng
Dòng người phơi phới đón xuân sang
Giáo Điểm Tin Mừng vui như hội
Trẻ già, trai gái lòng thênh thang

Thêm tuổi, thêm khôn, thêm kính tin
Ngước nhìn lên Chúa, thâm nguyện xin
Muôn dân, khắp chốn tràn phúc lộc
Tín thác - mặc dầu bể, nổi chìm

Lạy Chúa, con nay tuổi xế chiều
Đường đời hun hút, bước cô liêu...
Tóc bạc, chân run, tim thổn thức
Lòng Thương Xót Chúa giúp con nhiều

Lạy Chúa, con cột trụ gia đình
Bờ vai trĩu nặng gánh mưu sinh
Nắng mưa, xuôi ngược lo cơm áo
Xin Chúa chở che thăm nghĩa tình

Lạy Chúa, con đang tuổi thanh niên
Dục vọng, xa hoa với bạc tiền...
Tràn lan cám dỗ, bao gương xấu
Nhờ Lòng Thương Xót trợn bình yên

Lạy Chúa, con còn tuổi học sinh
Hiếu thảo, chăm ngoan xứng phận mình
Khai trí, mở tâm, luôn hướng thiện
Sách đèn sớm tối, mãi trung trinh

Giáo Điểm về khuya, sương nhẹ buông
Vẫn còn đây đó khách hành hương
Lạy Chúa, con là người ngoại đạo
Chữa lành - xin hãy đủ tình thương !

Trăm triệu lời kinh, một tấm lòng
Nhờ Mẹ chuyển cầu Đấng Chí Công
Tưng bừng xuân mới mang Lộc Thánh
Âm no, hạnh phúc khắp non sông.

*Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

CÂU CHUYỆN NGÀY TẾT

1- Việt Nam:

Con là Maria Huyền, hiện đang sống tại quận 11, Saigon. Tạ ơn Chúa đã cho con biết đến Lòng Chúa Thương Xót và cảm nghiệm được lòng thương bao la của Ngài với nhân loại. Trong 1 lần đi du lịch đến Đà Lạt, con được một cụ trong coi nhà thờ cho con 1 tấm hình Lòng Chúa Thương Xót. Đó là hè năm 2009. Đối với con lúc đó Lòng Chúa Thương Xót còn rất xa lạ.

Tháng 3-2017, trong 1 lần về giỗ mẹ, đến thăm nhà mấy bà con ở quê của mẹ, con thấy nhà nào cũng có máy nghe Lòng Chúa Thương Xót. Từ lúc đó con mới tìm hiểu Lòng Chúa Thương Xót. Sau những ngày tìm hiểu thông tin trên mạng, con đã nghe những bài giảng của cha. Con nhận ra một điều rằng 31 năm qua con được làm con của Chúa mà con không biết đó là ân sủng lớn lao. Ngược lại, khi gia đình gặp tai họa, em con mất, mẹ con bị ung thư rồi qua đời, con bị sảy thai sau mấy năm mong chờ... con đã trách Chúa. Nhiều khi con muốn bỏ Chúa. Con than trách "Chúa ơi! Ngài có hiện diện hay không mà để cho gia đình con khốn cùng như thế này???".

Cũng may con có 1 người mẹ tuyệt vời như bà Thánh Monica. Bao nhiêu năm khóc cho chồng, cho con, dù trong bệnh tật gian khổ vẫn vững lòng tin vào Chúa.

Mẹ con đã vững niềm tin cho tới hơi thở cuối cùng. Những ngày cuối đời của mẹ con là bằng chứng sống về đức tin cho con noi theo. Mặc dù đau đớn, mệt nhọc nhưng khi mọi người trong gia đình đọc kinh, mẹ con nhắm mắt nhưng vẫn đọc kinh theo. Không ăn được gì nhưng khi thừa tác viên đến trao mình Thánh Chúa, mẹ con vẫn lãnh nhận. Cả cuộc đời của mẹ con là những chuỗi ngày sống trong nước mắt âm thầm. Đau đớn khôn cùng vì bệnh ung thư hành hạ nhưng trong những lúc tỉnh táo mẹ con lại vẫn cất tiếng hát ca ngợi Thiên Chúa.

Ngồi nơi đây tại bàn làm việc, con vừa làm vừa nghe lời Chúa qua lời giảng giải của cha. Nhờ cha mà con mất đức tin của con đã được mở ra. Con không còn than trách Chúa. Con biết con là kẻ vô cùng tội lỗi và luôn cần bàn tay Chúa đỡ nâng. Con ước giá như thời gian quay trở lại, con được biết đến Lòng Chúa Thương Xót nhiều hơn thì có khi cuộc đời con đã không phạm những tội khốn nạn như vậy, em con có lẽ đã không chết oan uổng. Mẹ con cũng sẽ không đi sớm. Âu cũng là mọi việc Chúa an bài. Con vẫn còn yếu đức tin lắm.

Lần đầu tiên đến Giáo Điểm Tin Mừng vào tháng 4-2017 con rất tin tưởng và trông đợi. Con đã thấy rất nhiều người được Chúa ban ơn ngay từ lần đầu tiên đến với Chúa, nhưng con đi 3 lần mà vẫn chưa Chúa ban ơn, con nản và không muốn đi nữa. Nhưng rồi con lại nhận ra Chúa luôn ở đó, bên con mà con không biết. Con tiếp tục đến với Chúa, không phải xin ơn cho con nữa mà xin cho tất cả những người có hoàn cảnh như con. Đang đau đớn về thể xác lẫn tâm hồn. Xin cho những người lầm lạc được quay về với Lòng Chúa Thương Xót.

Và rồi Chúa đã nhận lời con. Những kẻ yếu lòng tin đã chịu quay trở về với Lòng Chúa Thương Xót. Một người cô họ, đạo theo và hầu như không tin Chúa, sau khi nghe giảng, cô đã được ơn quay trở lại. Đồng nghiệp của con cũng là bốn đạo mới, sau nhiều lần con nói về Chúa, cuối cùng anh ấy cũng đã đưa cả gia đình đến với Lòng Chúa Thương Xót. Anh ấy được Chúa chạm đến ngay lần đầu tiên, và hiện đã rất sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. Anh ấy cũng đang đi loan truyền Lòng Chúa Thương Xót đến cho mọi người.

Chúa nhật vừa qua con cũng đưa mẹ chồng của con đến với Lòng Chúa Thương Xót sau nhiều lần thuyết phục. Con biết mặc dù lòng tin chưa kiên vững nhưng con tin điều Chúa làm và sẽ hoán cải được con người khô khan nguội lạnh của mẹ chồng con.

Gia đình con còn nhiều người tội lỗi, con ước mong mọi người sẽ sớm nhận ra Lòng Chúa Thương Xót bao la vô bờ bến và sớm quay về. Con ước ao sẽ có nhiều linh mục như Cha để kéo những người tội lỗi về bên Chúa.

Mỗi ngày con nguyện xin Chúa ban cho cha có một sức khỏe dồi dào để tiếp tục sứ mệnh Chúa trao, đem Tin Mừng Lòng Chúa Thương Xót đến muôn người.

*Con, Maria! đưa con tội lỗi của LTXC
huyendoan201086@gmail.com*

2- Bệnh Viện Ung Bướu:

Con là Anna Thu Hương, 22 tuổi, bệnh nhân ung thư giai đoạn cuối, đang điều trị tại Viện Ung Bướu. Hôm nay con viết lại cảm nhận của các bệnh nhân để làm chứng cho Lòng Chúa Thương Xót.

Con đã đem sách, máy nghe 365 bài giảng, và tài liệu Lòng Chúa Thương Xót gửi cho các bác bệnh nhân ung thư ở đây. Ai đọc xong tập san cũng khen hay và xin con viết mail cầu nguyện cho họ. Đặc biệt là những bác được con tặng máy nghe giảng đều là những bác mắt bị điếc không đọc được. Họ đều nghe đài cha rất say sưa.

Con cứ tưởng ở đây họ không biết lần chuỗi Mân Côi hay chuỗi Lòng Thương Xót thì họ sẽ không cần chuỗi, nhưng ai cũng xin chuỗi. Họ đều đeo lên tay, lên cổ xem như "bùa may mắn" và họ rất trân trọng. Con đã hết sách tài liệu mà cha cho, đến nỗi chẳng giữ lại cho mình được cái nào. Con viết thư để thay các bác cảm ơn cha và xin cha cầu nguyện thêm cho các bác.

Các bài giảng của cha được vang lên mỗi ngày ở Khóa Nội 1- Bệnh Viện Ung Bướu Nghệ An. Rất nhiều người được ơn cũng như thêm lòng tin vào Lòng Chúa Thương Xót. Mỗi ngày đều có người đến nhờ con viết email xin cha cầu nguyện. Con viết đến mỏi tay. Sau đây là một số người đã được ơn Lòng Chúa Thương Xót ở khoa con:

- Em Lô Thi Duyên, người dân tộc trên "kon kuông", 16 tuổi, em bị ung thư vòm họng, đã hóa chất 6 lần. Bữa hóa chất lần thứ 3 em xuất viện về nhà và ho ra máu. Trước đó con đã nhắn tin xin cha cầu nguyện và cha đã trả lời lại. Ai cũng nghĩ em chết. Nhưng không, sau khi ho ra máu, em được đưa xuống phòng cấp cứu và tiếp tục truyền kháng sinh. Sau đó em khỏe lại, cái gì cũng ăn được, sau một tuần em lên 7 cân. Em đã vượt qua các đợt hóa chất và xuất viện về nhà trong tình trạng béo ú và khỏe mạnh. Giờ em đã đi học lại.

- Bác Đường, con không nhớ tuổi, cũng bị ung thư vòm họng. Bác đã tía 32 mũi ở Hà Nội, và giờ quay lại bệnh viện ung bướu uống hóa chất. Con cũng đã viết mail xin cha cầu nguyện cho bác. Một điều tuyệt vời là tuy bác ngoại đạo nhưng say mê nghe bài giảng của cha mỗi ngày, và cứ 3 giờ chiều bác lại nhắc con - một người bên đạo - đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót. Bác tham dự giờ đọc kinh với con mỗi ngày. Ngày xưa bác không nói được, giờ thì đã nói rõ hơn. Bác cũng khỏe hơn nhiều lắm. Con xin cha và cộng đoàn cầu nguyện thêm cho bác.

- Nhị Ngân ở Đô Lương. Chị ấy trên 30 tuổi. Cũng bị ung thư vòm họng. Chồng chị suốt ngày uống rượu đập đánh và đuổi mẹ con chị ra khỏi nhà. Chị có 2 đứa con, giờ đã học xong và đi làm công nhân. Ngày xưa chị khổ lắm. Vừa bệnh, vừa nuôi 2 đứa đi học, ông chồng suốt ngày be bét.

Tài liệu Lòng Chúa Thương Xót cha gửi cho con, con cho chị một cái máy nghe 365 bài giảng, ảnh, chuỗi và tập san Nhờ Mẹ đến với Chúa. Vừa rồi vào viện tái khám, chị bị chảy máu cam 3 ngày và gầy xanh xao. Nhưng sau khi con nhắn tin xin cha cầu nguyện chị hết chảy máu. Sau khi bác sĩ điều trị nay chị đã khỏe hơn và béo ra. Chị đã xuất viện về nhà. Vừa rồi chị nhắn tin cho con và nói: "hai vợ chồng chị đang nằm nghe đài". Chị nghe cha giảng hay quá và nghiện luôn. Hai đứa con chị giờ đã lớn có thể đi làm nuôi mẹ. Chị nay đã khỏe hơn và đi làm.

... Và còn nhiều chứng nhân khác hôm sau con sẽ kể tiếp...

Thưa cha, lần này con quay lại tái khám, người ta sẽ chuyển con sang khoa khác, khoa "Giảm Nhẹ". Ở khoa này là những bệnh nhân bác sĩ hết phương án điều trị và không thể vào hóa chất nữa đều chuyển về đây. Tuần nào cũng có người chết. Bệnh nhân đa số đều thở oxy. Lần này nhập viện con muốn đem Lòng Chúa Thương Xót đến đó để những bệnh nhân có thể tìm được bình an cuối đời họ, lúc đau đớn nhất. Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho ý định của con được hoàn thành trong hồng ân của Chúa. Nhưng cha ơi. Cha có thể cho con thêm tài liệu Lòng Chúa Thương Xót để con gửi tặng họ được không ạ? Con cần thêm chuỗi hạt, tập san, máy nghe 365 bài giảng và thẻ nhớ. Con luôn cầu nguyện cho cha mỗi ngày.

Đứa con bệnh tật cả thể xác lẫn tâm hồn
Anna Thu Hương
anna200719551511@gmail.com

3- Dự Tu:

Con là Maria Phạm Thị Thêu, thuộc giáo xứ Quần Vinh, giáo phận Bùi Chu, sinh năm 1992. Con ở Giáo Điểm Tin Mừng đến hôm nay là ngày thứ 3, và chiều nay con trở lại Sài Gòn đi tìm hiểu ơn gọi cha ạ!

Hồi hè con có vào đây 2 tháng. Mẹ con khao khát lắm, nói con tới chỗ cha xin khẩn, ở nhà mẹ và bác con hay nhắn tin cho cha lắm. Thế nhưng thực lòng... con không có tin lắm, vì con đơn thuần nghĩ ở đâu cũng là cầu nguyện chứ.

Lần này con tới đây cũng do hoàn cảnh éo le và có lẽ cũng là do Chúa thúc đẩy, thêm việc gia đình con xảy ra mấy chuyện buồn và mẹ con muốn con tới xin khẩn cho bố

con được ơn trở lại và xin khẩn cho gia đình. Khi mẹ biết con tới Giáo Điểm Tin Mừng, mẹ đã khóc.

Mới tới con thấy đông người quá, các bà tận tình chỉ cho con nói viết thư xin khẩn nọ kia, con vẫn làm theo. Dù cho có nhiều người làm chứng, chia sẻ trực tiếp với con, nhưng trong lòng con vẫn phần nào nghĩ đó là cường tín. Không hiểu sao con cứng lòng tin như vậy, con tha thiết xin Chúa, xin Mẹ Maria và Thánh Faustina củng cố lòng tin cho con. Dù được cha đặt tay chúc lành con vẫn nghĩ con đi lên theo phong trào. Khi cha đặt tay chúc lành cho con thì trong đầu con nói: bình an của Chúa ở cùng cha.

Rồi có một vài sự kiện xảy ra, con tính chỉ ở một ngày, nhưng cuối cùng lại ở đến 3 ngày, và lúc con bắt đầu tin lại là lúc con chuẩn bị ra về.

Đến giây phút này, con tạ ơn Chúa vì biết bao hồng ân Ngài tuôn đổ trên cuộc đời con. Con sẽ mãi nhớ hình ảnh một người cha như ông nông dân thoãn thoát, luôn chân luôn tay, người cha đứng nhiều giờ liền chúc lành cho đoàn con, người cha dành nhiều giờ cầu nguyện cho đoàn con, cầu nguyện mọi giây phút đời sống, người cha lo công việc mục vụ... người cha cũng nóng tính, vui tính, hiền hòa, đầy tình thương... con lo cho sức khỏe của cha!

Buổi sáng nay con nhìn thấy cha mấy lần nhưng chẳng đủ tự tin tới chào cha và xin cha chúc bình an cho con. Đối với con, cha như một người cha, một người bố. Con nguyện chúc và cầu nguyện cho cha được mạnh khỏe, bình an trong tình yêu của lòng Chúa xót thương, luôn là chỗ dựa đức tin cho đoàn chiên Chúa khắp nơi, và dẫn dắt đoàn con tới cùng Chúa.

*Con, Maria
mariasaubigd@gmail.com*

4- Cao nguyên KonTum

Con là Isave Lê Thị Thúy Ngân, thuộc giáo xứ Tân Điền, giáo phận Kon Tum.

Hôm nay con viết mail này để nhờ cha cầu nguyện cho con của con là Giuse Đặng Hoàng Nam, 7 tuổi được ơn lành của Chúa là khỏi bệnh viêm dạ dày nhiễm vi khuẩn HP và viêm mũi dị ứng.

Con của con đã điều trị vi khuẩn HP đang trong giai đoạn đợi kết quả con vi khuẩn đã hết chưa. Và con của con bị viêm mũi dị ứng, bác sỹ nói phải nuôi bệnh chứ không có thuốc nào chữa được. Mỗi lần thấy con của con bị như vậy, làm mẹ con rất đau lòng.

Vậy con xin cha cầu cùng Chúa, Mẹ Maria ban ơn lành cho con của con qua được thử thách này và trở nên mục tử tốt lành của Chúa.

Con cảm ơn cha đã dành thời gian trả lời email cho con. Từ khi viết email cho cha, con đã nhận được hồng ân của Thiên Chúa ban cho gia đình của con rồi cha ạ.

Bị viêm mũi dị ứng mà thời tiết lạnh thì khổ lắm, nhưng nhờ cha cầu cùng Mẹ và Chúa đã ban ơn cho hai mẹ con không còn khổ sở phải xục xịch, nước mắt nước mũi chảy tè lè kèm theo những cơn hắt hơi dài nữa.

Hồng ân của Thiên Chúa thật quá kỳ diệu. Một ngày không xa con sẽ đi đến Giáo Điểm Tin Mừng để làm chứng về điều này!

Trong thời tiết lạnh lẽo, bây giờ khi chúng con cuộn tròn trong mền ấm ngủ thì cha vẫn phải làm việc, phải trả lời những email. Nguyện xin Chúa luôn ban cho cha nhiều sức khỏe, đầy nghị lực để cứu vớt những tâm

hồn nguội lạnh như chúng con trong xã hội đầy cạm bẫy tội lỗi bây giờ.

Con trai của con Giuse Đặng Hoàng Nam được 7 tuổi, ước mơ sau này muốn trở thành Linh Mục. Xin cha cầu nguyện cùng Chúa và Mẹ Maria cho ước mơ của cháu được trở thành hiện thực.

*Isave Lê Thị Thúy Ngân
thuyngankt2512@gmail.com*

5- Người Vẩy Nén Xứ Thanh

Con tên Lê Đình Khâm, quê xã Nam Giang, huyện Thọ Xuân, tỉnh Thanh Hóa. Con là người không phải đạo Công Giáo, con bên lương.

Ngày 10/6/2017 con được người thân bên đạo mách cho con mở trang web tinhthac.net xem những điều lạ lùng Chúa làm tại Giáo Điểm Tin Mừng ở trong Nam. Chúa chữa được nhiều bệnh hiểm nghèo lắm.

Thế là từ đó mỗi ngày con đều mở mạng để nghe những bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha giảng. Con thấy có rất nhiều nhân chứng cho Lòng Chúa Thương Xót, được chữa nhiều bệnh nan y.

Con mắc bệnh vẩy nến đã 22 năm, đi chữa khắp nơi không khỏi. Hàng ngày con đều phải uống hết thuốc tây lại thuốc nam, cho nên mỡ gan, mỡ máu càng ngày càng tăng cao, dẫn đến sơ vữa động mạch vành.

Sau khi xem các nhân chứng được chữa khỏi bệnh, con tin vào Lòng Chúa Thương Xót. Tin vào quyền năng của Chúa, ngày 25/6/2017 con nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện Chúa chữa bệnh vẩy nến, bệnh men gan cao, gan nhiễm mỡ, máu nhiễm mỡ, sơ vữa động mạch vành. Con được cha nhắn lại: “Con an tâm, cha và cộng

đoàn cầu nguyện cho con. Nhớ mỗi ngày con mở mạng xem các nhân chứng và cầu nguyện".

Cũng trong dịp này, từ ngày 01 đến ngày 5/7/2017 người thân quen bên đạo mách cho con xem mạng, cùng một số người ở xứ Hữu Lễ, Thanh Hóa, vào Giáo Điểm Tin Mừng cầu nguyện, con viết thư vào xin cha và cộng đoàn tiếp tục cầu nguyện xin Chúa dùng quyền năng của Chúa biến những viên thuốc mà con uống thành những viên thuốc có quyền năng của Chúa.

Tạ ơn Chúa đã chữa bệnh cho con. Đến hôm nay, bệnh của con đã được thuyên giảm: bệnh vẩy nến khỏi được 80%, bệnh mỡ máu, bệnh sơ vữa động mạch vành đã khỏi hẳn.

Con xin tạ ơn Chúa, cảm ơn cha và cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng.

Đứa con ngoại đạo
Lê Đình Khâm
ledinhkham@gmail.com

6- 20 năm Đi Hoang

Con là Phaolo Trần Đình Chiến, 46 tuổi. Con mới quay lại xưng tội và rước lễ sau khoảng thời gian dài hơn 20 năm không xưng tội và không đi lễ Chúa Nhật. Con cũng bị xoáy vào dòng đời lo toan cuộc sống như lớp trẻ bây giờ.

Con biết đến những bài giảng của cha qua mẹ con giới thiệu làm con tò mò. Khi ở công ty, con vào internet nghe cha giảng, đặc biệt qua những nhân chứng thật, con cảm nhận được Lòng Chúa Thương Xót, nên con đã quay lại xưng tội và đi lễ. Từ đó, con hướng đến chúa nhiều hơn, từ hình thức cũng những như việc làm, nhưng con rất sợ cuộc sống này qua nhiều lo toan, con sẽ lại quên Chúa.

Nhiều khi đến nhà thờ tâm hồn con không tịnh bằng qua mạng. Tham dự thánh lễ qua internet cha lấy được nhiều nước mắt của con, còn đến nhà thờ nhiều thứ bên ngoài làm con không tịnh tâm được, đó cũng là lý do mà 1 thời gian dài con không đi lễ ngày Chúa Nhật.

trandinhchien.tdt@gmail.com

7- Cô gái dân tộc Xơ Đăng - Kontum

Con là Madalena Y Ear, dân tộc Xơ Đăng, năm nay con 35 tuổi, là công chức nhà nước. Con ở tại giáo xứ thôn Đắk Lung – xã Kon Đào – Huyện Đắk Tô – Tỉnh Kon Tum – giáo phận Kon Tum.

Con là một người tội lỗi không thể nói hết được nhưng con tin vào sự cầu nguyện. Mỗi khi gặp khó khăn, âu sầu... con mới chạy tìm đến Chúa nhưng con biết Chúa không bỏ con. Con đã được ơn Chúa rất nhiều mặc dù trước đây con chưa biết đến Lòng Chúa Thương Xót, mỗi khi gặp khó khăn con chỉ lần hạt, cầu xin Chúa và Mẹ. Tất những gì con cầu xin đều đã đến với con. Con biết dù con tội lỗi, lười biếng đọc kinh nhưng Chúa vẫn không bỏ rơi con.

Trước đây con đã từng cầu nguyện Chúa cho con ăn học có công ăn việc làm rồi mới lập gia đình. Con đã được Chúa ban ơn, mặc dù có nhiều người tán tỉnh con nhưng con vẫn không sa ngã vào lòng người nào. Con đã từng cầu xin với Chúa nếu có lấy chồng cho con lấy chồng người Công Giáo, trong thời gian là sinh viên cũng có con trai theo đuổi con, họ là những con nhà có điều kiện, tính tình rất tốt với con, ngoại hình rất đẹp trai so với chồng con bây giờ, nhưng con cũng không sa ngã vào lòng họ, chỉ vì họ không theo đạo và vì con ông cháu cha làm nhà nước. Cuối cùng Chúa vẫn nghe lời con cầu

nguyện, con cũng lấy được người chồng theo đạo, và cũng phục vụ ca đoàn nhiều năm trong nhà thờ. Trong thời sinh viên mỗi lần đến kỳ thi con đều chạy đến xin Chúa soi sáng tâm trí con cho con làm bài được, Chúa đã soi sáng tâm trí con, 4 năm Đại học con không thi lại môn học nào, dù con không giỏi như bao bạn khác, con biết Chúa luôn nghe lời con cầu nguyện ...

Con là một người ít tin vào việc làm người khác, trong quá trình thi hay làm bài kiểm tra con chỉ tin vào bài làm của con thôi, con không chép bài người khác. Con rất xấu tính, trong lớp học Đại học của con trước đây con là người lớn tuổi và nghèo nhất so với các bạn. Năm đầu vào học, con bị các bạn xem thường vì con tốt nghiệp phổ thông 4 năm sau con mới thi vào Đại học, vì nhà con không có điều kiện, còn các bạn mới tốt nghiệp 12 xong thi vào Đại học luôn... Năm đầu con bị các bạn xem thường việc học tập. Sau đó con cố gắng chú tâm học tập, không ăn chơi như các bạn, đến mấy năm sau kết quả học tập con cao hơn so với mấy bạn xem thường con. Lúc đó họ lại chạy tìm con mỗi lần thi cử, nhưng con không bao giờ chỉ nhiệt tình cho họ các bài làm, vì con nhớ mãi lời nói, hành động họ đã đối xử với con. Giờ con biết con không có lòng vị tha. Con không yêu kẻ thù, kẻ ghét con, nhưng Chúa vẫn không bỏ rơi con. Chúa vẫn nghe và nhận lời cầu nguyện của con.

Tốt nghiệp Đại Học xong, ra trường gần cả năm vẫn chưa xin được việc làm, con vẫn cầu nguyện và Chúa cũng đã nhận lời con. Con đã xin được việc làm. Tất cả con tín thác vào Chúa.

Giờ đang làm công chức nhà nước, nhưng con không hạnh phúc với công việc con làm. Con luôn cầu

nguyện với Chúa nếu đây không phải việc Chúa muốn con làm, nếu công việc này dẫn linh hồn con vào con đường tội lỗi xin Chúa cho con bỏ việc, nếu việc này Chúa muốn con làm phục vụ cho dân chúng, con sẽ cố gắng vượt khó khăn.

Đối với con, làm việc cho nhà nước không có gì là bình yên cả. Vì con là người dân tộc, họ rất kỳ thị với con. Con xin lỗi cha vì nói câu này.

Ở cơ quan, chỉ có một mình con là người dân tộc, bao nhiêu người dân tộc làm trước đây họ đều sa thải hết, họ nói không đủ trình độ. Đối với con bây giờ cũng vậy, từ các công chức đến lãnh đạo họ đều muốn sa thải con nhưng họ không đủ cơ sở thải con vì con học ngang bằng với họ. Con rất mệt mỗi khi họ chà đạp mình, có việc gì họ cũng muốn vạt con ra, chuyện nhỏ họ cũng xé thành lớn. Nhiều lần con muốn từ bỏ công việc, nhưng con không biết làm sao, con chỉ biết cầu nguyện với Chúa.

Con cũng là đảng viên, nhưng con không che dấu lý lịch, con vẫn công khai là người theo đạo. Con vẫn đi lễ các nhà thờ, không che dấu ai cả. Con vẫn đi phục vụ, tham gia ca đoàn trong nhà thờ. Nhiều người trong thôn làng nói con làm việc cho nhà nước là đánh mất linh hồn, không có ích cho linh hồn gì cả. Nghe thế con cũng buồn, không nỡ tốt nghiệp đại học xong rồi về làm ruộng mới có ích cho linh hồn sao? Bên cạnh đó cũng có nhiều người dân ủng hộ con rất nhiều so với người dân tộc kinh làm trong cơ quan. Khi bầu vào hội đồng, phiếu bầu con rất cao so với người khác. Họ lại xì xào nói con mua chuộc. Chúa thấu hiểu được mọi sự. Con không phải là người đi mua chuộc vị trí hay thích nịnh người khác. Con

là người dân tộc thiểu số, nếu nói cơ hội lên chức con nhiều cơ hội hơn người khác. Con không cần vị trí hay ghế cao trong xã hội, nhưng trong cơ quan vẫn nhiều người ghen tỵ với con, họ luôn tìm cách hạ thấp con trước tập thể. Có lúc con đã chạy tìm Chúa trong nhà thờ và khóc với Chúa vì con không làm nổi công việc trong môi trường bị người ta chà đạp. Việc gì họ cũng giao cho con làm dù không đúng theo chức danh con, khi có sơ hở một tý họ lại đưa con ra họp kiểm điểm!

Con rất mệt mỏi với công việc như thế này, nhưng con cũng rất thương những người dân tộc, mỗi khi lên cơ quan có việc gì họ đều trông chờ vào con.

Bây giờ con đã lập gia đình. Chồng con năm nay 49 tuổi. Vợ chồng con sống không được hạnh phúc. Chồng con nóng tính, không nghe ai nói, dù đúng hay sai lúc nào anh cũng cho anh là đúng hết, không cho ai góp ý anh. Anh bị bệnh nghiện chơi bài, bida trên mạng, trí nhớ anh lúc nhớ lúc không. Có lúc thấy khó chịu vì anh chơi nhiều trên mạng, con góp ý nên vợ chồng con to tiếng nhau, lúc nào vợ chồng con cũng cãi nhau vì anh nghiện trò chơi... có lúc con rất chán nản. Con thương anh vì anh bị bệnh ung thư dạ dày vừa mổ nhưng chưa khỏi hẳn vẫn chạy chữa khắp nơi, trí nhớ anh không được tốt như bao người khác nên con muốn anh bớt trò chơi để anh có thể tỉnh táo hơn. Anh rất nóng tính, khi có việc gì anh cũng chửi lên xuống không cần biết đó là ai.

Hôm nay con viết mấy chữ này xin cha và cộng đồng cầu nguyện cho con biết con đường nào, việc nào nên làm, cho con chịu đựng được những chà đạp của những người ghét con, cho con biết yêu thương kẻ thù con.

8- Cuộc tình tay ba nơi biển hồ Cao nguyên

Con là Maria Trần Thị Nga, hiện sống tại Gia Lai, năm nay con 30 tuổi.

Con là một đứa con tội lỗi. Một năm trở lại đây con đã được Chúa biến đổi là nhờ vào lời giảng của cha qua máy 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Suốt 9 tháng qua, mỗi tháng một lần con đều xuống Giáo Điểm Tin Mừng để dự Thánh lễ. Con đem máy nghe giảng và tất cả những tư liệu về Lòng Chúa Thương Xót về đi loan truyền Lòng Chúa Thương Xót, để con cảm nhận về Chúa nhiều hơn, yêu Chúa nhiều hơn,

Ơn lớn nhất trong cuộc đời con là được làm con của Chúa, là được nhận biết Chúa. Từ khi được Chúa sờ chạm, bản thân con đã thay đổi. Từ một người không biết gì về Chúa (mặc dù con là người có đạo) nhưng giờ con đã chịu khó tìm hiểu Kinh Thánh. Con đã là giáo lý viên. Con biết sống cho Chúa cho mọi người nhiều hơn.

Nhưng trên đường theo Chúa, nhất là làm công việc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót, con gặp rất nhiều sự cản trở từ gia đình, xã hội, cả trong cộng đoàn nữa. Họ luôn xa lánh và cản trở. Nhưng nghe lời cha giảng, con luôn cố gắng để vượt qua. Con tin Chúa luôn đồng hành cùng con.

Cách đây một năm, con là một đứa con hoang đàng, vô cùng tội lỗi. Tháng 11/2016 dì của con cho máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Từ đó con đã nhận ra tội lỗi và biết rằng mình được Chúa xót thương. Con đã tìm về Lòng Chúa Thương Xót để được trở về với Chúa! Ơn lớn nhất trong đời con là đã nhận biết Thiên Chúa là người Cha giàu lòng thương xót, và con cảm thấy hạnh phúc khi được làm con Thiên Chúa.

Con vướng vào một mối tình tay ba mà con là kẻ thứ 3. Mối tình đó kéo dài 6 năm tưởng chừng như không có lối thoát, nhưng từ khi con cảm nhận được ơn Chúa, con đã hoàn toàn thoát khỏi lưới tình ngang trái đó, và lòng con bình an.

Con trai của con 3 tuổi vẫn nói ngọng. Sau 3 lần con đưa cháu đi lễ dưới Giáo Điểm, giờ cháu đã nói sõi, biết hát rất nhiều, điều đặc biệt là con của con rất mến Chúa và biết đọc Kinh Lạy Cha rồi!

Trước đây khi con đi lễ dưới Giáo Điểm và làm công việc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót, mẹ của con luôn phản đối. Nhưng bây giờ mẹ con đã đi lễ trở lại và mẹ con ghiền đi xuống Giáo Điểm Tin Mừng nữa đó!

Gần 1 năm qua, con luôn cầu nguyện và làm những gì mà con có thể làm, còn mọi sự con cậy nhờ ơn Chúa! Giáo xứ con ở, nay đã có nhiều người biết đến Lòng Chúa Thương Xót, có người 30 năm bỏ Chúa giờ đã trở về với Chúa,

Những ơn trên Chúa ban cho con, con chưa hề xin, vì con tin mọi sự sắp xếp của Chúa, trước tiên con cần tín thác vào Chúa rồi mọi sự Người sẽ ban cho con sau.

Xin cho con lời nhắn nhủ đến những bạn trẻ giống như con, những người đang vướng vào mối quan hệ ngoài luồng - cuộc tình tay ba - chúng ta chẳng thể thoát ra khỏi nếu không có ơn của Chúa. Nếu tiếp tục cuộc tình tội lỗi đó, chỉ đi đến tan vỡ gia đình, đến hậu quả là những vụ đánh ghen, người thiệt thòi vẫn là người thứ 3.

Con xin được nói lên cảm nhận của con về ơn Chúa. Chúa ban cho con người rất nhiều ơn nhưng nếu không biết trân trọng biết giữ gìn thì Chúa cũng sẽ lấy

lại. Xin cho tâm hồn con và mọi người nhận biết ra rằng Chúa luôn hiện diện trong cuộc sống.

Xin Chúa Thánh Thần xuống trên cha, giúp cha luôn vững lòng trên con đường rao giảng Lòng Chúa Thương Xót.

*Con, Maria Trần Thi Nga,
giáo xứ IaTô, Gia Lai
thonghoigiotle@gmail.com*

TB: *Chiều nay xuống Giáo Điểm, con muốn xin cha một số sách để về cho mọi người trong giáo xứ của con biết cách lần chuỗi lòng thương xót.*

Chiều hôm nay, ban chức việc của giáo xứ con đi cùng cha xứ xuống Giáo Điểm Tin Mừng đấy! Lần trước cha có cho con 2 cuốn sách "Những Lá Thư Không Gửi" về cho cha xứ của con. Con rất vui vì Chúa đã biến đổi nhiều người trong giáo xứ, họ là những người cứng lòng nhưng giờ họ đã phải tin.

Tháng trước con có đưa một bà 35 năm bỏ Chúa để lên làm chứng, ngày mai con cũng rất muốn lên làm chứng cho Chúa về những điều Chúa làm thay đổi cuộc sống của con, và cho con nhận biết Chúa.

*Chứng Nhân LTX tại Hải Ngoại

TẾT & LÒNG THƯƠNG XÓT

1- Phật Tử bên Hoa Kỳ

1- Vợ chồng chúng con là Đào Văn Nhất & Nguyễn Khoa Diệu Hoa, định cư ở tiểu bang Dallas Texas - Hoa Kỳ.

Từ trên một năm nay, con bị bệnh Parkinson, chồng con đã cố gắng đưa con đi các bệnh viện để chạy chữa chữa cho con, nhưng tình trạng không mấy khả quan. Hiện nay con phải di chuyển bằng xe lăn, sức khỏe giảm sút đi nhiều.

Con được người anh họ hiện ở Paris bên Pháp, thường nghe những bài cha giảng về Lòng Chúa Thương Xót qua trang web tinthac.net cho nên anh rất tin tưởng và tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót. Anh vừa điện thoại từ Pháp sang Dallas thuật cho con nghe những bài giảng của cha, và những người được Chúa chữa lành đã lên làm chứng nhân để cảm tạ Lòng Chúa Thương Xót và khuyên con nên liên lạc với cha.

Hôm nay con viết thư này gửi đến để xin cha và cộng đoàn vui lòng cầu nguyện xin Lòng Thương Xót Chúa cứu chữa con.

Tên con là Nguyễn Khoa Diệu Hoa, một Phật Tử, trước đây con theo học bậc trung và tiểu học trường các soeurs dòng Thánh Phaolô ở VN (Soeurs Saint Paul de Chartres).

Mặc dù là Phật Tử, được các soeurs hướng dẫn nên con vẫn có lòng tôn kính Chúa và Mẹ Maria.

Vợ chồng và gia đình con xin chân thành ngợi khen Lòng Thương Xót Chúa và cảm ơn cha và cộng đoàn.

Xin Lòng Thương Xót Chúa chữa lành tất cả mọi chúng sinh đang đau khổ, ốm đau, bệnh tật.

Vợ chồng Đào Văn Nhất & Nguyễn Khoa Diệu Hoa cùng gia đình.

*3700 Pinewood St
BEDFORD TEXAS 76021 - USA*

2- Hoa Thịnh Đốn (USA)

Con tên là Maria Nguyễn Thị Quỳnh, hiện nay con đang cư trú tại Hoa Kỳ.

Hôm tháng 8/2017 con có nhờ mẹ con nhắn tin cho cha, xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con có đứa con, để con làm bầu làm bạn với con của con.

Nay con báo tin cho cha và cộng đoàn biết, con đã có thai được 6 tháng rồi. Con rất mừng và phấn khởi. Con cảm ơn Chúa Giêsu và Mẹ Maria. Cảm ơn cha và cộng đoàn đã cầu nguyện cho được như ngày hôm nay và được như lòng con mong ước.

Chúc cha luôn luôn mạnh khỏe để có nghị lực rao giảng Lòng Chúa Thương Xót. Con xin hứa một ngày nào đó con sẽ về Việt Nam, đến Giáo Điểm Tin Mừng, để tạ ơn và làm chứng cho Lòng Chúa Thương Xót.

Mong cha và cộng đoàn thông cảm và tha thứ cho con, vì điều kiện hoàn cảnh con chưa về được.

*Con, Maria Nguyễn Thị Quỳnh
dauthihuong1962@gmail.com*

3- Đất Mỹ

Con là Maria Vũ Thị Hằng, thuộc Giáo Xứ KiTô Vua, Fort Worth Texas, Mỹ.

Con xin làm chứng cho Lòng Thương xót Chúa và Chúa đã thương yêu con và ban ơn chữa lành cho con

Tháng 8 - 2016 con phát hiện ra mình bị bệnh ung thư. Bác sĩ gia đình thấy con có hiện tượng lạ chuyển con tới bác sĩ phụ khoa. Ở đây họ dùng đủ phương pháp để xét nghiệm, cuối cùng họ đã lấy một tế bào trong tử cung của con để làm xét nghiệm.

Ba tuần sau thì có kết quả và họ gọi con trở lại. Lần này con đi với đứa con trai là y tá, vì tiếng Anh của con không hiểu hết từ chuyên môn. Ngồi chờ 15 phút, lo lắng con chỉ biết phó thác cho Chúa, chuyện gì đến thì đến, con tin Chúa bên cạnh con. Khi gặp cô bác sĩ trẻ tuổi ăn nói dịu dàng báo tin buồn là con bị ung thư, người con lặng đi... Sau đó con thầm nhủ "Chúa bên cạnh mình", rồi vui trở lại. Con cảm ơn và ra khỏi phòng.

Khi ra về, con trai hỏi: *"Người ta nghe nói bị ung thư là khóc hu hu mà sao má lại cười?"* Con trả lời: *"Có bệnh thì chữa, có gì mà khóc!"* nhưng trong lòng nỗi buồn tràn về, con cầu nguyện *"Chúa ơi! dạy con phải làm sao?"*

Bệnh viện chuyển con qua bác sĩ ung thư. Ông ta nhìn kết quả và nói không sao cắt bỏ là xong, không cần hoá trị và xạ trị gì cả. Con nghe cũng vui vui, nhưng trước khi mổ phải xét nghiệm thì mới mổ được.

Trước hôm mổ, y tá đã gọi con vào bệnh viện gấp và nói ca mổ bị hủy. Bác sĩ cho biết UNG THƯ ở GIAI ĐOẠN BỐN, vi trùng ung thư đã lan khắp người ở phía tay trái của con. Lần nay con đi với con gái và cháu bật khóc, hỏi lại bác sĩ: *"Mẹ tôi có thể sống bao lâu?"* Bác sĩ

trả lời tế nhị: *"Tôi không trả lời được câu hỏi này, tuy nhiên tôi sẽ cầu nguyện cho bà, và cố gắng điều trị tốt nhất cho bà!"*

Bác sĩ tiến hành điều trị ngay cho con và con vào hoá trị, cứ ba tuần con vào bệnh viện vô thuốc một lần. Con thấy mọi người chỉ có một tiếng và lâu nhất là ba tiếng, còn con thì sáu tiếng đồng hồ, cứ ba tuần con vào thuốc một lần.

Khi Pet scan, những hạch bạch huyết cầu đã có vi trùng ung thư trong đó và lớn đến 5cm lan khắp người con.

Đến ngày 05/05/2017 bác sĩ tiến hành xạ trị cho con, con phải vào bệnh viện mỗi ngày để xạ trị. Nhưng đến ngày 17/05/2017 bác sĩ muốn con hoá trị và xạ trị một lúc, thì lần này con GỤC NGÃ!

Con không ăn không uống gì được cả, lúc này con nằm liệt, hồng huyết cầu quá thấp đến mức nguy hiểm.

Con phải làm di chúc và những giấy tờ hành chính cần thiết, để con sẵn sàng ra đi về với Chúa.

Lúc này bên Việt Nam, ngày 29/06/2017 em út của chồng con đã chạy từ Ban Mê Thuật xuống Giáo Điểm Tin Mừng cầu nguyện và xin khẩn. Em chỉ biết viết vào giấy xin khẩn cho chị được gặp thầy gặp thuốc. Phần con thì nghĩ con nhỏ này lạnh chanh, vì đến lúc này con vẫn không hề biết Lòng Chúa Thương Xót là gì!

Sau hai lần truyền máu, con vẫn không có gì thay đổi. Lần này cô út nói về Lòng Chúa Thương Xót, và con tò mò và vào trang mạng để tìm cha Long là ai và Lòng Chúa Thương Xót là gì... và con đã tìm thấy!

Thật là MẦU NHIỆM, khi nghe qua hai bài giảng của cha, Chúa đã xuống trên con. Con đã ngồi dậy được.

Con đã khóc vì con không tưởng tượng được và không thể giải thích được, nhưng con XÁC TÍN đây là HỒNG ÂN của Chúa.

Sau gần 45 ngày nằm liệt, con đã ngồi dậy được để đọc kinh tạ ơn Chúa, nhưng con không thuộc kinh Lòng Chúa Thương Xót. Con nhớ có cô bạn sinh hoạt chung với con tại nhà thờ, cô này hay đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót, thì cô ấy nói em bạn không thể đem đến cho con được. Chúa Thánh Thần thúc đẩy và con nhớ ra đưa em trước kia cũng có sách kinh Lòng Chúa Thương Xót.

Sáng ngày 05/07/2017 con đã lái xe lên nhà em con để xin cuốn sách đó trước sự ngạc nhiên của ba mẹ con và mọi người. Ai hỏi, con chỉ biết nói Lòng Chúa Thương Xót đã cứu chữa con.

Lúc này cứ 3 giờ chiều là con đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót. Hay hơn nữa là vào tháng tám, tự nhiên đi nhà thờ có chị Lan con bà cố Từ cho con một cái radio nhỏ có 500 bài giảng của cha, ngày nào con cũng nghe.

Con tiếp điều trị xạ trị thêm 25 lần nữa, và đến tháng 11-2017 pet scan, lần này bác sĩ xem kết quả và tuyên bố vi trùng ung thư của con ngừng hoạt động. Con đã hoàn toàn khỏi bệnh!

Con ước gì được đứng trước cộng đoàn để làm chứng cho Lòng Chúa Thương Xót: Không có gì mà Thiên Chúa không làm được.

Nguyện xin Chúa ban sức mạnh cho cha để cha rao giảng Lòng Chúa Thương Xót đến với mọi người.

*Con, Maria Vũ Thị Hằng
hang1960@yahoo.com*

4- Oshin bên Ả Rập Xê Út

Con là Maria Nguyễn Thị Tuyết Mai, 24 tuổi. Quê con ở Đắk Nông. Hiện con đang làm Oshin (giúp việc nhà) ở Ả Rập được gần 3 tháng rồi. Nay con viết mail này xin cha và cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót cầu nguyện cho những người lao động Việt Nam đang ở Ả Rập có thêm sức mạnh, đức tin và sức khỏe để đủ sức chịu đựng, cầu cho những người có ý muốn đi qua đây chịu từ bỏ ý nghĩ này ngay từ đầu, và cầu cho những người mua giới và các công ty xuất khẩu lao động đi Ả Rập có được một phần nhỏ của Lòng Chúa Thương Xót!

Qua đến đây con mới biết là số phần những người đi làm ở nước ngoài buồn, tủi, khổ như thế nào. Đa số những người qua đây làm Oshin là các chị em dân tộc thiểu số ít ăn học, nghèo khổ lắm, và lâm vào đường cùng, nợ nần hoặc bị lừa gạt.

Các công ty và những người môi giới chỉ lừa dối và ăn hết tiền hoa hồng của người lao động thôi. Khi chưa đi thì họ vẽ ra một bức tranh thật đẹp và trao cho những người lao động một bông hồng thật tươi. Nhưng khi người lao động đặt chân đến Ả Rập cũng là lúc bức tranh đó bị bão cát sa mạc thổi bay và bông hồng đó khô héo chỉ còn lại những gai nhọn thôi. Những người có sức khỏe, sự kiên trì chịu đựng thì ổn. Nhưng con thấy rất thương, rất xót xa cho những người không có sức chịu đựng. Họ làm thì không nổi, mà muốn về thì gia đình ở Việt Nam phải đóng một số tiền rất lớn là 4000 USD cho công ty môi giới mà trước đó họ chỉ nhận được tiền hỗ trợ chưa đến 400 USD, rồi phải vật vờ chờ đợi cả tháng ở văn phòng Ả Rập chờ người ta mua vé cho về. Nếu không có tiền thì họ phải lao động không lương để có đủ số tiền

đó rồi người ta mới mua vé cho về. Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện thật nhiều cho họ cha nhé.

Tạ ơn Chúa. Con làm Osin ở đây dù cực thiệt nhưng Lòng Chúa Thương Xót đung chạm và soi sáng cho con rất nhiều. Ở đây con có thời gian, không gian để nhìn lại bản thân mình, trước là nhận ra những hồng ân bao la của Chúa, rồi sau đó là một loạt vô số tội kể hoài không hết được. Ở đây Con nhận ra rằng mình thật tội lỗi yếu đuối mà Chúa thì thật vĩ đại thật nhẫn nại, kiên trì, Người đưa tay dắt con đi từng bước để trở về bên Lòng Chúa Thương Xót. Ở đây con mới có thời gian nghe Lời Chúa qua các bài giảng, bài hát, rồi lần chuỗi lòng thương xót và thực hành lòng thương xót chỉ bằng việc cầu nguyện. Ở đây con được Lòng Chúa Thương Xót ôm ấp, ban tràn đầy hồng ân và sức khỏe để làm việc. Dù vậy con vẫn yếu đuối lắm. Ma quỷ cứ làm cho con bao lần muốn về VN bằng bất cứ giá nào. Xin Chúa thương tha tội cho con vì con đã thực sự muốn về đến độ nói dối là con gái tôi qua đời để được về, nhưng thất bại vì họ đòi số tiền rất lớn. Con rất đau lòng nhưng rồi con nhận ra Lòng Chúa Thương Xót mạnh hơn nên mới muốn con ở lại để tiếp tục gắn bó, kết hợp với Người. Nếu được về VN dễ dàng chắc là con cũng bỏ Chúa thôi. Con nhận ra rằng Chúa muốn con phải thật sự thay đổi bản thân, bản chất thì mới vững đức tin được... Nay con chỉ biết tin tưởng, phó thác hết cho Chúa. Xin tạ ơn Chúa. Đã luôn nhân từ với con. Amen.

Tuyết Mai
lethituyetmaiaz1993@gmail.com

*Chuyên Giáo Điểm

CHUYỆN LẠ NƠI ĐÂY

Đã là ngày thứ 2 sau khi con rời Giáo Điểm trở về quê Nghệ An. Con vẫn còn say xe khi tới Giáo Điểm và về nhà chỉ chóng váng trong 4 ngày. Và giờ đây khi đã yên vị tại nhà, con nhớ lại ngày đầu tiên ở Giáo Điểm rồi viết mail này với tâm trạng đầy xúc động, bao gồm cả tiếc nuối.

Xúc động, xúc động lắm cha à!

Con không nghĩ là mình sẽ tới Giáo Điểm trong những ngày cuối năm này. Nhưng dự tính của con không qua được ý Chúa! Vậy là có cơ hội nên con cùng mẹ, 2 chị gái và các cháu vào Sài Gòn. Thành phố thật là rộng lớn và xinh đẹp quá. Con cảm thấy mình như con gà công nghiệp khi đến một môi trường mới khác biệt...

Xe đưa con tới Giáo Điểm, thật khác xa so với trí tưởng tượng của con và sự xinh đẹp con vẫn thường thấy trên Ti Vi của thành phố này. Giáo Điểm Tin Mừng thật nhỏ bé, chẳng xa hoa tráng lệ, chẳng đèn đài lộng lẫy uy nghi...

Ăn vội bát cơm, con cùng người thân đi tới Thánh Đường. Con nghe người ta bảo ở đây đông người lắm, và giờ thì con tận mắt thấy rồi. Thật đông! Đủ tất cả mọi tầng lớp trong xã hội, người giàu kẻ nghèo, khỏe mạnh hay đau yếu bệnh tật, người lớn-trẻ nhỏ, giáo dân - lương dân... mỗi người một hoàn cảnh, tề tựu về. Dẫu khác biệt là thế, nhưng con thấy trong tất cả họ, và có con nữa, mang trong

mình một niềm hy vọng, niềm cậy trông phó thác. Nhìn ánh mắt họ thật rạng ngời, hân hoan.

"Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu! Thôi chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa". (Ga 8, 1 - 11)

Mỗi khi nghe đoạn Tin Mừng này con đều xúc động. Chúa Giêsu đã mở ra một tương lai mới cho người phụ nữ kia, cũng như cho chúng con. Thật là may mắn khi trong cuộc đời này chúng con có Lòng Thương Xót Chúa để cậy trông, hy vọng. Và con thật sự cảm ơn những người làm việc bác ái đã cho con biết đến cha, biết đến Giáo Điểm Tin Mừng này, để giải bày những nghi vấn bấy lâu nay rằng: *"Lòng Thương Xót Chúa bao la đến nhường nào?"*.

Thật là một sự ngu ngốc cho con khi dùng khối óc giới hạn để nghi vấn những điều thuộc về Thiên Chúa. Con đến Giáo Điểm chỉ được tính bằng giờ, đếm trên đầu ngón tay, nhưng dù chỉ là một giây phút nhỏ nhoi nào đi chăng nữa con cũng đã chứng kiến được nhiều sự lạ lùng nơi đây.

Miền bắc giờ là mùa đông, miền nam thì nắng to và nóng nữa. May mắn thay con vẫn đủ sức khỏe, nhưng vào thánh đường Giáo Điểm Tin Mừng, con đã bị sốc. Bị sốc về mặt thể lý ư? Không, con bị sốc tâm lý hoàn toàn. Mấy nghìn con người quây quần lại với nhau, nóng nực, chật chội nhưng chẳng thấy ai mệt mỏi. Xa xa có mấy bà đạo đức đứng lên giơ chuỗi tràng hạt đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa rất sốt sắng. Lâu lâu trông đến những người bệnh tật thân xác thấy vẻ mặt họ không hiện lên chút đau đớn, cả những bà bầu, người hiếm muộn... Tất cả từ mọi miền, không hện nhau, nhưng đều chung niềm hy vọng, niềm khát khao được chữa lành.

Con luôn cho rằng mình là người sống đẹp lòng Chúa. Nhưng lạ thay khi ngồi ở trong nhà nguyện, con đau đớn nhớ lại rằng, bao nhiêu năm qua con chỉ biết nhận mà chẳng biết cho. Lúc an vui hạnh phúc con hưởng thụ, lúc

buồn phiền thất bại con quay lại trách Chúa. Lúc mạnh khỏe con tìm những thú vui xa hoa phù phiếm, lúc đau yếu bệnh tật con mới nhớ đến Người. Con chỉ biết xin, xin và xin, con chẳng nhớ mình đã đền đáp được gì cho Chúa nữa. Cảm ơn Người đã cho con nhớ lại những ký ức đó, và xin lỗi Người vì sự xúc phạm quá nhiều của con.

Nhưng đúc kết lại điều lạ lùng nhất là cha đấy. Con được biết ngày nào cha cũng đặt tay, dâng lễ, giảng dạy, còn hồi âm mail và trả lời tin nhắn cho người dân nữa. "*Cha có mệt không?*", "*Cha có ăn uống được đầy đủ không?*"... con luôn thắc mắc về điều đó. Tạ ơn Chúa khi con thấy cha vẫn khỏe mạnh, giọng vẫn hùng hồn, giảng bài rất hăng say, thông suốt. Cha nhân danh Chúa để chữa lành, kêu gọi con người sám hối, thực hiện lòng thương xót Chúa qua việc bác ái và làm cho "*danh Cha cả sáng*". Ấy vậy mà vẫn còn nhiều người đổ kỵ dè bỉu. Con thương cha vì nhiều năm qua đã bị tiếng xấu của người đời. Con là kẻ mọn hèn chỉ biết xin Chúa chúc lành trên con đường cha đã chọn.

Con rời Giáo Điểm khi trời đã tối, mọi người đã tản mác, trông từ xa phố phường đã lên đèn nhộn nhịp. Lòng con chợt bình yên đến lạ... Con chắc rằng, sự rời đi của con không phải là kết thúc chuyến hành trình đến với Giáo Điểm Tin Mừng mà là bắt đầu một cuộc đời mới, sống điều Chúa dạy là yêu thương và tha thứ liên li. Mong rằng lần sau, con có thể đứng cùng cha làm chứng cho ân sủng của Lòng Chúa Thương Xót.

Lạy Chúa nếu thập giá trong cuộc sống này quá nặng đối với con, thì xin hãy ban cho con hy vọng, niềm cậy trông phó thác vào Ngài.

*cô gái 22t trầm lắng
crabe995@gmail.com*

*Chuyên 3 Ngày Tết

Ý nghĩa Ngày Tết của đạo Công Giáo

I. Phúc – Lộc – Thọ (câu chúc đầu năm)

Ngày Tết, người ta thường cầu chúc cho nhau được ba điều ước mơ lớn nhất đó là: Phúc – Lộc - Thọ. Cái phúc của con người là công thành danh toại. Cái lộc không chỉ là con thảo cháu ngoan, mà còn là ơn trời mưa móc xuống muôn hồng ân cho gia đình dòng tộc, và thọ là tuổi già, sống lâu trăm tuổi, hay còn gọi là “bách niên giai lão”.

Ước mơ được sống hạnh phúc trường sinh bất tử là nỗi khao khát của con người vượt qua mọi thời đại. Dân tộc nào cũng ước mơ trường thọ, thời đại nào cũng mong được trường sinh bất tử. Dân tộc Việt Nam cũng biểu lộ sự khao khát trường sinh bất tử qua câu chuyện Từ Thức lạc vào chốn bồng lai tiên cảnh. Chỉ một thoáng ở chốn bồng lai tiên cảnh hạnh phúc êm đềm mà dài bằng cả đời người một trăm năm. Đến độ, Từ Thức khi trở về, chốn xưa đã không còn, người thân cũng chẳng còn ai. Hay có thể nói “chốn xưa mình ở, mà nay cũng chẳng còn biết mình”. Nỗi khao khát này còn được biểu lộ nơi chúng ta trong những dịp lễ tết đầu năm thường chúc nhau mạnh khỏe sống lâu, và trong đám cưới,

người ta vẫn thường cầu chúc cô dâu chú rể trăm năm hạnh phúc.

Thánh Kinh kể rằng: thuở ban đầu, Thiên Chúa đã cho con người hưởng đầy đủ Phúc – Lộc – Thọ. Cái phúc của con người thuở tạo dựng là được làm chủ mọi loài chim trời cá biển, Chúa còn cho cả giang sơn làm sản nghiệp riêng mình. Cái lộc của con người là lời chúc phúc sẽ có con đàn cháu đống như sao trên trời như cát dưới biển. Và cái Thọ miên trường của con người là sinh ra không phải đau khổ và không phải chết.

Thế nhưng, những điều hạnh phúc đó đã tan vỡ và trở thành một niềm mơ ước triền miên của cả kiếp người. Bi kịch của con người xảy ra khi tội vào thế gian. Bởi sự tội mà con người phải chết. Bởi sự tội mà con người đẩy đoạ nhau, gây nên đau khổ cho nhau. Từ đó, ước mơ Phúc - Lộc - Thọ đã là ước mơ muôn thuở của con người.

Dường như trong cuộc đời, chẳng mấy ai an phận với những gì mình đang có. Ai cũng muốn giàu sang, nhưng có rồi lại muốn giàu sang hơn nữa. Ai cũng muốn chức cao quyền trọng nhưng đứng núi này lại trông núi kia. Những người nghèo nghĩ rằng họ sẽ đạt được hạnh phúc khi trở nên giàu có. Những người giàu lại nghĩ rằng họ sẽ hạnh phúc khi họ không còn bệnh tật. Dường như chúng ta không bao giờ cảm thấy hạnh phúc vì chúng ta chẳng bao giờ bằng lòng với hiện tại của chúng ta, với những gì mình đang có.

Ngày đầu xuân, chúng ta dâng cuộc đời cho Thiên Chúa. Nguyện xin Chúa chúc lành và ban cho chúng ta vạn sự như ý.

Chúng ta tin rằng: Chúa Giêsu đã đến để mang lại cho con người hạnh phúc và hạnh phúc ngay từ trên cõi đời này. Vì Ngài là hoàng tử bình an, là vua thái bình. Ngài đã đến để mang lại bình an cho những ai thành tâm thiện chí hướng về sự thiện, cho những ai ăn ở ngay lành, và cho những ai sống một cuộc đời cao thượng vượt qua khỏi những tham sân si làm hư hoại thanh danh đời người.

Dĩ nhiên, hạnh phúc không có nghĩa là không có đau khổ. Hạnh phúc chính là biến đau khổ thành niềm vui của hiến tế, của sự hy sinh cho gia đình, cho con cái. Hạnh phúc tìm được ở sự cố gắng hiến vun đắp hoà bình và bảo vệ công lý cho nhân loại. Ở gia đình, cha mẹ hy sinh cho con cái là niềm vui, vợ chồng hy sinh cho nhau là niềm vui, con cái hy sinh vì cha mẹ là niềm vui. Niềm vui và hạnh phúc của đời người được dệt bằng hy sinh, vất vả để mang lại hạnh phúc cho người mình yêu. Chính Chúa Giêsu cũng đã trải qua rất nhiều đau khổ. Ngài bị chống đối, bị khước từ, và cuối cùng bị treo trên thập giá. Ngài đã hiến thân mình để mang lại niềm vui cho tha nhân. Qua cuộc sống hy sinh cứu độ đó, Ngài cũng mời gọi chúng ta sống giây phút hiện tại hạnh phúc vì hạnh phúc hệ tại ở việc trao ban cho thế nhân. Sống có ích cho tha nhân, mới là cuộc sống có ý nghĩa. Sống vì lợi ích tha nhân, mới là cuộc sống đẹp. Sống vì mọi người và cho mọi người, là chúng ta đang làm cho nét xuân luôn nở rộ những bông hoa của công bình, của bác ái, của yêu thương và vị tha.

Ngày Tết, ai cũng muốn nở nụ cười thật tươi với anh chị em mình.

Ngày Tết, ai cũng muốn mang lại lời chúc phúc cho anh chị em mình.

Ước gì mỗi giây phút trong ngày sống của chúng ta đều là lời chúc phúc cho anh em. Không chỉ ba ngày tết, mà còn kéo dài mọi ngày trong đời của chúng ta. Để cho dù mùa xuân của trời đất qua đi, nhưng mùa xuân của tình người mãi nở rộ khắp muôn nơi và đến với mọi người.

Nguyện xin Chúa Xuân chúc lành cho những ước nguyện đầu năm của chúng ta.

Xin Người ban phúc lành và ban cho chúng ta một năm mới bình an và tràn ngập niềm yêu thương của chúng ta dành cho nhau. Amen.

II. Ngày Tết với chữ Hiếu

Có một chàng trai sắp thi tốt nghiệp đại học. Trước đó, anh đã nói với cha về ước muốn có chiếc xe thể thao xinh đẹp và mong rằng nó sẽ là quà tặng của cha nhân ngày tốt nghiệp.

Người cha nghe xong im lặng, không có ý kiến gì.

Sau ngày chàng trai tốt nghiệp, người cha đã gọi anh vào phòng, nói rằng ông rất yêu thương và hãnh diện có được đứa con như anh. Sau đó, ông trao cho anh một hộp quà được gói cẩn thận. Ngạc nhiên, chàng trai mở hộp quà và nhìn thấy đó là một quyển sách thể loại “rèn nhân cách” được đóng

gáy và bọc bì da rất đẹp. Chàng trai nhíu mày, “vói tất cả tài sản mà cha mình đã có... và món quà tặng cho con tốt nghiệp đại học chỉ là một quyển sách tầm thường này hay sao?”.

Chán nản và buồn phiền với ý nghĩ đó, chàng trai không nói lời nào với cha mình, rời khỏi phòng, để lại quyển sách trên bàn. Sau đó anh bỏ nhà ra đi...

Trong một thời gian dài, chàng trai không liên hệ với cha mình. Cho đến một ngày anh nhận được tin cha mình đã qua đời và để lại toàn bộ tài sản cho anh ta.

Khi anh về đến căn nhà cũ xưa, sự buồn phiền và hối hận tràn ngập trong lòng chàng trai khi anh nhớ đến sự cư xử lạnh nhạt mà anh đã có với cha trước đây. Anh tìm đọc những giấy tờ quan trọng của cha mình và nhìn thấy cuốn sách “rèn nhân cách” vẫn còn nguyên vẹn trên bàn như ngày anh từ bỏ nó. Chàng trai mở cuốn sách ra, lật từng trang và thấy một bao thư được ép chặt trong đó. Anh đã nhẹ nhàng mở bao thư ra, và bỗng dưng nước mắt anh tuôn trào khi nhận ra đó chính là một chìa khóa xe hơi và tờ hóa đơn của chính chiếc xe mà anh ta yêu thích ngày trước. Tờ hóa đơn ghi đúng ngày anh ta tốt nghiệp với dòng chữ đã thanh toán đầy đủ...

Trong cuộc sống của chúng ta, không ai mà không mắc những sai lầm. Có những sai lầm thì sau đó được sửa chữa và trở nên bình thường. Nhưng có những sai

làm sau khi khắc phục rồi, nó vẫn còn để lại “một vết sẹo” mà khó có thể phai mờ được.

Có thể nói, “vết sẹo” mà chúng ta đã gây ra đối với đấng sinh thành, là đáng trách nhất. Vết sẹo đó sẽ mãi mãi ở bên chúng ta, khiến chúng ta luôn bị nhức nhối lương tâm mỗi khi nhớ đến nó. Như trong câu chuyện trên, chàng trai sau khi thức tỉnh, đã vô cùng ân hận, nhưng người cha đã không còn nữa để anh ta làm một cái gì đó, dù chỉ là một lời xin lỗi...

Ngày Tết là dịp để chúng ta về đoàn tụ bên các đấng sinh thành để xin lỗi, để cầu chúc các đấng an khang trường thọ.

Ngày Tết là dịp để con cái nhìn nhận tình thương của cha mẹ là tình thương không thể thiếu cho con bước đi trong cuộc đời.

Dẫu rằng, Tình Cha, Tình Mẹ có khác nhau nhưng nhờƠn Cha, nhờ Nghĩa Mẹ mà con cái mới đứng vững trước những sóng gió cuộc đời.

Thực vậy, tình cảm của người cha không bao giờ như người mẹ.

Tình thương của cha luôn giấu kín trong lòng, đôi khi còn tỏ ra nghiêm nghị, cứng rắn mỗi khi dạy con. Cha giống như một thân cây vững chắc, bám rễ thật sâu dưới lòng đất để hút nhựa nuôi dưỡng cành lá, hoa, quả.

Mẹ là tình cảm, cha là lý trí, mẹ mềm lòng, cha phải giữ kỷ cương, mẹ chín bỏ làm người, cha phải cầm cân nảy mực. Cuộc sống đòi buộc cha lẫn lộn với đời để kiếm tìm miếng cơm manh áo cho gia đình.

Cha thường xuyên phải xa gia đình, xa con cái, nên tình cảm đôi khi cũng nhạt hơn mẹ.

Cha còn thẳng tay trừng phạt những đứa con thiếu ý chí vươn lên, lười biếng, vô dụng.

Cha luôn đòi đứa con phải tự bước đi trên đôi chân của mình, cho dù có té ngã, vẫn phải một mình đứng dậy. Đó chính là một tình thương mà chỉ có người cha mới rèn nên cho con tính đoan trang, tính mực thước và nghị lực khi bước vào đời vốn dĩ luôn ngập tràn những khó khăn.

Nhưng đáng tiếc, chỉ khi nào mất cha, người con mới cảm thấy mất núi Thái Sơn, mất đi cái nóc cột trụ gia đình.

Mất cha, người con mới ngậm ngùi nói rằng:

Còn cha, gót đỏ như son

Mất cha, gót mẹ, gót con đen sì.

Hay:

Thương cha lam lũ một đời,

Tìm trong xa vắng những lời xa xưa.

Bồng bênh gió đẩy mây đưa,

Bơ vơ con đứng, bóng mưa ngập lòng.

(Nguyễn Ánh Hồng)

Vâng, đời của những người làm con sẽ trở nên trống vắng lạc lõng vô cùng nếu như một ngày kia cha mẹ vĩnh viễn ra đi, bỏ lại thân xác trong nấm mồ cô đơn lạnh lẽo. Lúc đó, lòng con lại dâng trào một nỗi buồn mênh mông sâu lắng:

Thấy bơ vơ lạc lõng dấy trong lòng

Khi chợt nhớ mẹ già không còn nữa.

Bởi vì:

Mẹ ơi, trên vạn nẻo đường

Con đi, mới hiểu tình thương mẹ hiền.

*Đời con xuôi ngược bao miền
Nhưng tình của mẹ là nguồn yêu thương.*

Bởi thế, đạo làm con luôn mời gọi chúng ta hãy thờ cha kính mẹ, để mai này, chúng ta khỏi phải xót xa mà nói rằng:

*Tình thương xuôi chảy một miền
Nhưng con nào biết giữ niềm kính yêu
Con nay hầu mẹ tuổi chiều
Nuôi cha dưỡng mẹ, ít nhiều kể công.*

Và với lòng hiếu kính đang trào dâng trong ngày Mồng Hai Tết, có lẽ ai trong chúng ta cũng thầm mong ước cho cha mẹ mãi mãi ở cùng chúng ta:

*"Ngày đêm khẩn nguyện cầu Trời
Cầu cho cha mẹ sống đời với con".*

Cầu cho cha mẹ sống đời với con, đó là tâm nguyện của tất cả những người con dành cho cha mẹ. Bởi lẽ không có một tình con người nào sâu đậm, gắn bó, chân thành bằng tình cha mẹ yêu con, và càng không có một tình yêu nào trên trái đất này có thể thay thế được tình phụ mẫu yêu con, mà bài cầu cho cha mẹ của Linh mục Nguyễn duy đã lột tả.

"Này chúng con sinh vào đời nhờ có tay của mẹ cha. Là Thái Sơn cao xa cao xa, là Biển Đông bao la bao la, như một rừng hoa ngát hương cả bốn mùa. Ôi tình mẹ cha nói lên tình Chúa. Đời chúng con yên vui hân hoan, nhờ mẹ cha gian nan lo toan, trong giọt mồ hôi có chung cả máu hồng, luôn dạy lòng con biết câu mặn nồng.

Rồi lớn lên, con vào đời, gặp biết bao nhiêu người thương. Dù có ai hy sinh cho con. Dù được ai cho mâm cơm ngon, đi gần về xa, thấy đâu một mái nhà, như nhà mẹ cha thiết tha từ ấy. Rồi lớn lên, con xây non cao, vượt biển khơi bay lên trăng sao. Khi về nhà xưa với cha và với mẹ, vẫn là trẻ thơ bé như ngày nào”

Vâng, lời ca như muốn mời gọi chúng ta hãy sống trọn tình con thảo ngay từ hôm nay. Hãy sống ngoan hiền bên những người cha mẹ đang còn trẻ để hưởng nếm giây phút ngọt ngào mà ai đó nói rằng: là chùm khế ngọt cho con trèo hái mỗi ngày.

Hãy sống thảo hiếu, quan tâm chăm sóc các đấng sinh thành khi đã còng lưng vì một đời lam lũ cho đoàn con.

Vâng, hãy tạ ơn Chúa đi, hãy sống cho trọn vẹn đạo làm con, trọn nghĩa tình với cha mẹ mình, vì cha mẹ là món quà thiêng liêng và quý giá nhất, tình cha mẹ là cái gì rất cao siêu lành thánh, mà lại thật thân mật gần gũi, được Chúa dành cho chúng ta.

Nguyện xin Chúa chúc lành và trả công cho các bậc sinh thành và ước gì những người con hôm nay đang vinh dự được chúc mừng tuổi mới của cha mẹ, thì cũng biết sống hiếu thảo để đền đáp nghĩa ân. Amen

*Chuyên mục : Chia sẻ Phụng Vụ

MÙA CHAY – MÙA VUI MỪNG

*“Mồ hôi đầm mặt, người mới có bánh mà ăn,
cho đến lúc người về lại bụi đất,
vì bụi đất người đã được rút ra” (Kn 3,19a)*

Ngày Tết dân tộc với bao nhiêu nhộn nhịp hòa lẫn với ít nhiều mệt mỏi ưu tư rồi cũng qua đi, nhưng những khó khăn trong cuộc sống vẫn còn ảnh hưởng nặng nề trên đời sống của mọi thành phần trong xã hội. Đi đến đâu cũng nghe những tiếng thở dài náo ruột vì thất nghiệp, vì nợ nần, vì bị phá sản, vì vật giá leo thang mà đồng lương cứ thu nhỏ lại. Nhiều công ty xí nghiệp phải đóng cửa vì càng làm càng thua lỗ. Bên Đức, bên Pháp, bên Mỹ, và ngay ở Việt Nam có những nhà

doanh nghiệp làm ăn thua lỗ đã tự tìm đến cái chết để giải quyết vấn đề! Trong bối cảnh bức tranh kinh tế tài chánh toàn cầu xám xịt đó, chúng ta bước vào Mùa Chay. Mùa của màu tím. Có phải đó là màu tím thê lương ảm đạm, buồn tái tê không? Có phải là mùa khóc lóc rên la đến “tím cả chiều hoang biền biệt” không?

Mùa Chay có phải là mùa than khóc, u sầu, ăn chay đền tội không?

Đặt hết niềm tin tưởng vào Đức Giêsu, chúng ta xác định: Mùa Chay là mùa vui mừng, vì là thời gian mà Hội Thánh

dành để cho chúng ta được gặp lại Thiên Chúa. Đó là mùa hồng ân, vì là thời gian của những đứa con hoang đàng hồi tâm quay về để nhận lại địa vị làm con của Cha. Vui mừng vì người Cha không bao giờ nhắc lại tội lỗi của đứa con biết thống hối ăn năn, mà chỉ nghĩ đến bù đắp, bồi dưỡng và trả lại cho nó những gì nó đã làm mất: “Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy...” (Lc 15,22tt).

Vậy Mùa Chay chính là mùa những đứa con phải ngửa mặt lên nhìn Cha mình với tấm lòng vô cùng yêu mến, biết ơn, với đôi mắt đắm lệ, vui sướng vì được tha thứ, được xót thương.

Kinh Thánh nói: Đức Giêsu được Thần Khí dẫn vào sa mạc. Chúng ta biết sa mạc là vùng hoang địa nóng

cháy khô cằn, không có màu xanh cây cỏ, không có sự sống.

Adam được Thiên Chúa cho vào vườn địa đàng, vùng đất phì nhiêu sữa mật. Nhưng Adam đã phạm tội, biến vườn địa đàng thành sa mạc. Adam đã đánh mất địa đàng của mình và của nhân loại.

Tội đã làm vùng đất cháy sữa và mật trở thành nghèo nàn gai góc. Adam xuất từ đất, nên tội cũng biến lòng Adam và lòng mọi người thành gai góc. Gai góc với Thiên Chúa và gai góc với nhau. Kết quả đích điểm cuối cùng của nhân loại là nằm mồ tối tăm của sự chết.

“Đức Giêsu được Thần Khí dẫn vào sa mạc, ăn chay cầu nguyện 40 đêm ngày”, Đức Giêsu vào sa mạc biến sa mạc chết khô cằn cõi thành sự sống vui tươi. Tin Mừng Marcô nói: “Đức Giêsu ở giữa dã thú và các Thiên Thần hầu hạ Người” (Mc 1,12-13).

Đức Giêsu vào sa mạc thì gai góc không còn nữa. Người giao hòa vạn vật với Thiên Chúa: “Người ở giữa dã thú”. Việc ăn chay cầu nguyện trong lòng mến và trong sự vâng phục ý Cha của Đức Giêsu đã lấy lại tất cả những gì Adam đã làm mất. Bằng sự chết thập giá và sự sống lại vinh quang, Đức Giêsu đã phục hồi sự sống muôn đời cho Adam và cho cả nhân loại.

Nếu Đức Giêsu không ăn chay, thì tất cả mọi việc ăn chay của chúng ta đều vô nghĩa và vô ích, vì nó chỉ là một hành động làm khổ thân xác, không xóa được tội, cũng không mang lại được ơn cứu độ.

Việc ăn chay của người tín hữu chỉ trở nên tràn đầy công phúc khi họ biết hối cải, tin vào Đức Giêsu, đón nhận Người vào cuộc đời mình, để việc chay kiêng của mình được nên một với sự chay thánh của Đức Giêsu. Lúc ấy mọi tội lỗi được xóa, mọi công phúc sẽ được ban dư dật từ nơi

trái tim giàu có vô phương dò thấu của Đức Kitô Phục Sinh, và không còn án phạt nào đè nặng trên những kẻ đã ở trong Đức Kitô nữa: “Vây giờ đây, những ai ở trong Đức Kitô Giêsu thì không còn bị lên án nữa.” (Rm 8,1).

Sứ điệp quan trọng trong Mùa Chay là: Đức Giêsu là Đấng yêu mến chúng ta, đã tỏ mình ra cho chúng ta biết Người là ai, để cho chúng ta vui mừng đặt tất cả niềm tin tưởng vào Lòng Thương Xót của Người. Đức Giêsu nói: “Ai yêu mến Thầy, thì sẽ được Cha Thầy yêu mến. Thầy sẽ yêu mến người ấy, và sẽ tỏ mình ra cho người ấy.” (Ga 14,21b).

Khi Thiên Chúa tỏ cho nhân loại biết Đức Giêsu là Con yêu dấu của Ngài, thì Ngài cũng ban cho nhân loại một lệnh truyền: “Đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người” (Mc 9,7b).

Nghe lời Đức Giêsu là gì? Đức Giêsu đang nói gì

với tôi trong Mùa Chay năm nay?

Đức Giêsu sau khi kiêng chay 40 ngày thì Người nói với mọi người: “Hãy hối cải và tin vào Tin Mừng”, nghĩa là tin vào Đức Giêsu.

Tin vào Đức Giêsu không phải là đứng ngoài Đức Giêsu để ăn chay hãm mình, làm việc lành phúc đức, mà là đón nhận Người vào cuộc đời mình. Đức Giêsu nói: “Hãy lưu lại trong Ta. Ta là cây nho, anh em là cành nho” (Ga 15,4-5).

Đức Giêsu muốn chúng ta kết hiệp với Người “như chim liền cánh như cây liền cành”. Tình yêu là thể.

Chúng ta đau khổ, vì tất cả chúng ta đã đánh mất thiên chức làm Con Thiên Chúa. Cành đã rời cây làm sao mà tươi được. Loài người kể từ khi Adam phạm tội đã trở thành những đứa con hoang đàng. Hôm nay một con người có danh hiệu là Giêsu, đến để

làm con thay cho tất cả chúng ta. Người kêu mời chúng ta hãy quay về để được Thiên Chúa trả lại cho tất cả những gì chúng ta đã làm mất. Đó là “Chức vị làm Con Thiên Chúa”. Lúc ấy chúng ta sẽ trở thành cành nho tươi mơn mớn, trĩu nặng trái thơm ngọt mọng chín, vì chúng ta có Đức Giêsu, Đấng quyền năng và giàu lòng thương xót ở trong chúng ta. Nếu chúng ta ở ngoài Đức Giêsu, hay ở bên cạnh Đức Giêsu, thì dù có đạo đức đến đâu, chúng ta vẫn ở trong tối tăm của sự chết, vì chúng ta chưa phải là con. Thiên Chúa chỉ nhìn thấy những kẻ ở trong Con của Ngài, nếu chúng ta ở ngoài Đức Giêsu, thì Thiên Chúa chẳng hề biết chúng ta là ai.

Cho nên việc cốt lõi trong Mùa Chay và trong suốt đời người tín hữu là Tin vào Đức Giêsu và đón nhận Người. Nếu việc tin và đón nhận Đức Giêsu không có trong tôi thì tất cả mọi chay kiêng, hãm mình

nguyện ngấm trong Mùa Chay, chỉ làm tôi mất thì giờ và thêm mỗi mệt phần xác, vì những việc đó chẳng có khả năng mang lại phần rỗi cho tôi.

Như vậy Mùa Chay không phải là mùa than khóc xót thương thân phận mình, hay xót thương Đức Giêsu. Mùa Chay là mùa vui mừng hăm hở dẫn bước quay về nhà Cha. Mùa Chay là mùa tích cực đáp ứng lời kêu mời của Đức Giêsu Chúa chúng ta: “Hãy hối cải và tin vào Tin Mừng”.

“Mồ hôi đầm mặt người mới có bánh mà ăn, cho đến lúc người về lại bụi đất, vì tự đất người đã được rút ra” (Kn 3,19).

Đây là án phạt giáng xuống trên Adam và tất cả nhân loại, nhưng hôm nay án ấy không còn nữa. Vì Thiên Chúa đã giáng xuống trên Con của Ngài là Đức Giêsu Kitô rồi.

Mùa Chay này, cho dù cuộc sống còn rất nhiều khó khăn cơ cực, chúng ta cũng hãy vui mừng tạ ơn Thiên Chúa và ngược mắt lên Đức Giêsu, Đấng đã chết thay cho tội lỗi chúng ta, rồi tin tưởng đặt tất cả mọi việc lành phúc đức ăn chay hãm mình của chúng ta vào trái tim yêu dấu của Người. Lúc đó chúng ta sẽ có đầy đủ công nghiệp đáng thưởng trước mặt Thiên Chúa, và sự bình an của Thiên Chúa vượt quá mọi suy tưởng sẽ canh giữ lòng trí chúng ta trong Đức Giêsu Kitô (Pl 4,7).

Lạy Chúa Giêsu Kitô nguồn chay thánh và nguồn sự sống của con, xin ban Thần Khí mở lòng con, để con hồi tâm quay về đón nhận Chúa trong Mùa Chay năm nay và trong suốt đời con. Amen

Lm. Giuse Trần Đình Long
Mùa Chay Thánh 2018

**Bản gợi ý xét mình xưng tội
trong Mùa Chay
của Đức Thánh Cha
Phanxicô**

*T*rong Mùa Chay, người Công giáo luôn được khuyến khích đến với bí tích Giải tội. Để giúp các tín hữu xét mình chuẩn bị xưng tội, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đưa ra một số gợi ý. Sau khi giải thích ngắn gọn về lý do tại sao cần phải xưng tội –**“bởi vì chúng ta đều là những người tội lỗi”**– Đức Thánh Cha đặt 30 câu hỏi cho việc xét mình để có thể xưng tội **“cách tốt nhất”**.

Bản hướng dẫn xét mình này là một phần của tập sách 28 trang bằng tiếng Ý do nhà xuất bản Vatican phát hành. Đức Thánh Cha Phanxicô đã tặng 50.000 tập sách cho các tín hữu tham dự buổi đọc kinh Truyền tin trưa Chúa nhật 22 tháng Hai vừa qua, Chúa nhật thứ nhất Mùa Chay.

Tập sách có nhan đề **“Hãy bảo vệ tâm hồn”**, nhằm giúp các tín hữu có thêm sức mạnh bước vào cuộc chiến đấu chống lại sự dữ và chọn sự lành.

Tập sách gồm những điều căn bản trong đạo: Kinh Tin Kính, các ơn Chúa Thánh Thần, Mười Điều Răn và Tám Mối Phúc Thật. Sách cũng giải thích về bảy bí tích

và lectio divina – một cách cầu nguyện bằng Kinh Thánh – để nghe được rõ hơn *“Chúa muốn nói gì với chúng ta”* và *“để chúng ta được Chúa Thánh Thần biến đổi”*.

Nhan đề của cuốn sách lấy ý từ một bài giảng trong Thánh lễ ban sáng của Đức Thánh Cha, trong đó ngài nói rằng người Kitô hữu phải gìn giữ và bảo vệ tâm hồn mình, *“cũng giống như bảo vệ ngôi nhà - bằng một ổ khóa”*.

Đức Thánh Cha đặt câu hỏi: *“Những tư tưởng xấu, những ý định xấu, những ganh tị và thèm muốn có hại vào nhà chúng ta không? Ai mở cửa cho chúng? Làm cách nào chúng vào được?”*

Bài giảng trong một Thánh lễ tại Roma, Đức Thánh Cha nói rằng *“cách tốt nhất để bảo vệ tâm hồn là xét mình mỗi ngày, để xem mình đã làm điều gì xấu, đã thiếu sót điều gì tốt đối với Chúa, với tha nhân và với chính mình”*.

Một số câu hỏi gợi ý trong bản hướng dẫn xét mình như sau:

- Tôi có trở về với Chúa khi tôi gặp khốn khó không?
- Tôi có tham dự Thánh lễ ngày Chúa nhật và các ngày lễ buộc không?
- Tôi có cầu nguyện sáng tối không?
- Tôi có hổ thẹn khi tỏ mình là người Kitô hữu không?
- Tôi có đi ngược lại chương trình của Thiên Chúa không?
- Tôi có ganh tị, nóng nảy, thiên kiến không?
- Tôi có trung thực và công bằng với mọi người hay tôi cố võ cho “nền văn hóa vớt vát” ?

- Trong các mối tương quan hôn nhân và gia đình, tôi có sống đạo đức như Phúc Âm đã dạy không?
- Tôi có kính trọng cha mẹ không?
- Tôi có chối bỏ cuộc sống mới được tượng thai không? Tôi có tiêu huỷ hồng ân sự sống không? Tôi có cộng tác vào việc ấy không?
- Tôi có tôn trọng môi trường không?
- Tôi có vừa theo Chúa vừa theo thế gian không?
- Tôi có quá độ trong việc ăn uống, hút thuốc và giải trí không?
- Tôi có lo lắng quá mức về đời sống vật chất và của cải không?
- Tôi sử dụng thời giờ như thế nào? Tôi có lười biếng không?
- Tôi có đòi người khác phải phục vụ mình không?
- Tôi có mong muốn báo thù, nuôi dưỡng thù hận không?
- Tôi có hiền lành, khiêm tốn và xây dựng hòa bình không?

Đức Thánh Cha nói, người Công giáo cần phải xưng tội, bởi vì ai cũng cần được tha thứ tội lỗi, tha thứ những cách “chúng ta suy nghĩ và hành động trái với Phúc Âm”.

***“Ai bảo mình vô tội
thì người ấy là kẻ nói dối hoặc bị mù”.***

Xưng tội chính là lúc hoán cải chân thành, là lúc bày tỏ niềm tin tưởng vào Thiên Chúa là Đấng sẵn sàng tha thứ cho con cái mình và giúp chúng quay về con đường theo bước Chúa Giêsu.

*Tâm sự Mùa Chay của một Nữ tu

Mùa chay đã đến với chúng ta
Nhắc nhở cho nhau hết mọi nhà
Ăn năn sám hối trong chay tịnh
Hết mọi tội đời Chúa thứ tha.

Hãy đi xưng thú hết lỗi lầm
Tội lỗi thường cần rút lương tâm
Phải lo thanh tẩy cho sạch hết
Để hồn thanh thản khỏi than van.

Con biết hôm nay Chúa gọi mời
Mau mau trở lại với Chúa thôi
Dù hay sa ngã, bao lầm lỗi
Về với Chúa mau, hãy đổi đời.

Chúng con xin thành tâm sám hối
Xin Chúa thương tha thứ lỗi lầm
Chúng con trót sa vòng tội lỗi
Xin tình thương Chúa đỡ bình an.

*Góc Suy tư

CON ĐƯỜNG NÀO TA ĐI

Fred Nassiri, sinh ra và lớn lên ở xứ Ba Tư, sau đó di dân đến Hoa Kỳ và sống tại thành phố ăn chơi cờ bạc Las Vegas, nơi đây Fred Nassiri đã gầy dựng được tài sản rất lớn, trị giá gần 1 tỷ mỹ kim nhờ công việc sáng chế kinh doanh các kiểu mẫu quần áo thời trang và sản xuất đĩa hát. Fred Nassiri đã sống và lớn lên với niềm tin của một tín đồ Hồi Giáo, nhưng tại thành phố cờ bạc Las Vegas này, ông đã bước vào 1 con đường mới, con đường trở nên một tín hữu Công Giáo, và hơn thế nữa, con đường trở nên 1 tu sĩ trong dòng Anh Em Hèn Mọn Phanxicô.

Ngày 1 tháng 2 vừa qua, Fred Nassiri đã đến Vatican và được gặp Đức Hồng Y Tarcisio Bertone, Quốc Vụ Khanh Tòa Thánh. Ông nói về cuộc gặp gỡ này như sau:

- Tôi muốn mang đến Vatican một chứng từ đức tin và lòng khâm phục lý tưởng dòng Anh Em Hèn Mọn. Tất cả tài sản của tôi, tôi sẽ cống hiến cho người nghèo để tôi trở thành 1 tu sĩ Phanxicô.

Nói về sự chuyển hướng cuộc đời, về con đường mà Fred Nassiri đã lựa chọn và bước vào, Ông giải thích như sau:

- Càng có nhiều tiền của và sức lực, càng có nhiều nghĩa vụ đối với những người chung quanh mình.

(Catholicworldnews.com, Trích bản tin)

Bạn thân mến!

Con đường mà Fred Nassiri đã lựa chọn và bước vào là con đường bỏ mọi sự để bước đi theo Chúa Giêsu, để làm môn đệ của Ngài. Con đường theo Chúa rộng hẹp ra sao? Con đường ấy có cây dài bóng mát, có hoa thơm cỏ lạ, có chim hót, có suối róc rách reo vui không nhỉ? Con đường ấy là con đường vinh quang hạnh phúc hay là con đường đau thương tủi nhục? Chắc hẳn bước đi theo Chúa Giêsu là bước đi trên “con đường Chúa Giêsu”. Chắc hẳn người môn đệ Chúa Giêsu không có con đường nào khác ngoài con đường mà Ngài đã đi qua.

Xin mời bạn cùng với tôi, chúng ta hãy lần theo dấu chân của Chúa Giêsu trong các bài đọc của mùa chay, để biết thêm về một vài con đường ngày xưa Ngài đã ngược xuôi qua lại, để nhận ra con đường ngày xưa ấy đã tác động đến cuộc sống của tôi và bạn hôm nay ra sao.

Con đường vào hoang địa: Trước khi bắt đầu cuộc sống công khai rao giảng, Chúa Giêsu bắt đầu bằng “con đường vào hoang địa” để sống một mình trong thinh lặng, chay tịnh và cầu nguyện (Lc 4:1). Bước đi trên “con đường vào hoang địa”, Chúa Giêsu đã làm nổi bật bản tính “con người” của mình. Ngài chấp nhận những khó khăn thiếu thốn trong cuộc sống, chịu thử thách, chịu cám dỗ và kiên cường chống trả (Lc 4:3-13).

Bước đi trên “con đường vào hoang địa” trong đời sống thiêng liêng là bước đi với Chúa Giêsu, là trở nên giống Ngài, là liên kết với Ngài trong thinh lặng và cầu nguyện, là để được Ngài tôi luyện và biến đổi... Bạn thân mến! “Con đường vào hoang địa” trong đời sống thiêng liêng của tôi và bạn ra sao? Đã bao giờ tôi và bạn bước

chân vào con đường này chưa nhỉ ? Chẳng lẽ chúng ta quá sợ sệt mà không dám bước vào hay sao?

Con đường lên núi Tabo: Biển cố trên núi Tabo (Lc.9:28) là điểm vinh quang rực rỡ sáng ngời của Chúa Giêsu, là một bằng chứng xác tín Chúa Giêsu là con Thiên Chúa, là một phép lạ, là một sự biến đổi hình dạng con người của Chúa Giêsu để mặc lấy thiên tính của Ngài. Biển cố trên núi Tabo cũng là một khuyến khích trợ lực cho những ai bước đi theo Ngài .

Bước đi theo Chúa không phải để tìm kiếm những giây phút ngắt ngậy tuyệt vời trên núi Tabo như ba môn đệ Phêrô, Gioan và Giacôbê xưa kia, cũng không phải là ở lại trên núi Tabo để tận hưởng những giây phút vinh quang rực rỡ tuyệt vời với Ngài. Nhưng bước đi theo Chúa là phải cùng xuống núi với Ngài, cùng ngược xuôi qua lại với Ngài trên con đường rao giảng Tin Mừng, và nhất là cùng với Ngài bước đi trên con đường Thánh Giá hy sinh cứu chuộc.

Đường lên núi Sọ Golgotha:(Ga 19:17). Với thập giá sần sùi trên vai, cô đơn lạc lõng giữa rừng người vây quanh. Chúa Giêsu bước đi trên con đường ra núi Sọ như 1 tội nhân. Với hơi tàn sức yếu, Ngài lê gót bước đi, đi mãi cho đến đỉnh đồi Golgotha. Về phương diện con người, đây là con đường đau thương tử nhục của Chúa Giêsu. Cuối con đường, Ngài đã chấp nhận cái chết trần trường trên thập giá vì yêu thương .

Trên núi Tabo, vinh quang rực rỡ sáng ngời đã dành cho Chúa Giêsu, nhưng trên núi Sọ, Ngài chỉ có đau thương nhục nhã và cái chết. Hai ngọn núi, hai con đường khác nhau. Về mặt thể lý, hai ngọn núi không cách xa nhau bao nhiêu nên con người có thể dễ dàng đi từ

ngọn núi này sang ngọn núi kia. Nhưng về mặt thiêng liêng, thật khó khăn biết bao để đi hết đoạn đường ngắn ngủi ấy, bởi vì con người ưa thích những vinh quang ngất ngây tuyệt vời trên núi Tabo, nhưng đến với núi Sọ, con người không dám hy sinh, sợ đau khổ và sợ sự chết. Con người không thấu hiểu và cũng không xác tín được rằng: “Cái chết là cửa ngõ dẫn đưa vào sự sống đời đời”.

Đường vinh quang phục sinh:(Ga.20). Qua cái chết đau thương nhục nhã trên thập giá, Chúa Giêsu đã sống lại, Ngài đã chiến thắng sự chết. Con đường đau khổ và sự chết đã dẫn đưa đến con đường vinh quang phục sinh. Qua cái chết của Chúa Giêsu, Ngài đã nối tiếp “đường lên núi Sọ Golgotha” bằng “đường vinh quang phục sinh” của Ngài.

Bạn thân mến! Chúa Giêsu đi “con đường vào hoang địa” để cầu nguyện và để tôi luyện. Ngài đã đi “con đường lên núi Tabo” để được Thiên Chúa Cha biến đổi hình dạng. Ngài cũng đi “con đường lên núi Sọ” với biết bao đau thương tủi nhục để hy sinh mạng sống cho người mình thương. Qua cái chết của Ngài, Ngài đã đi vào “con đường vinh quang phục sinh”.

Tôi và bạn đang đi con đường nào đây nhỉ? Thầy Giêsu đã đi con đường trên đây, chẳng lẽ người môn đệ của Ngài lại đi con đường khác được sao ???

tinthac.net

*Trang thơ Giáo Điểm

THẬP GIÁ NHIỆM MẪU

Chúa vẫn còn ở xa sao, Ngài ơi?
Ngài lặng im, con cứ nguyện cầu mãi
Hai bên con là hai kẻ trộm đấy
Môn sinh bao năm giờ cũng chuồn luôn!

Chúa vẫn còn ở xa, con thấy buồn
Từng ngày qua, đời con cô độc lắm
Chừng như Chúa cứ làm ngơ im lặng
Con kêu van môi miệng khát khô rồi!

Chúa vẫn còn ở xa sao, Ngài ơi?
Ngài lặng im, con cứ nguyện cầu mãi
Chân tay con bị đóng đinh máu chảy
Xung quanh con quân gian như chực mồi!

Nếu có thể, xin Cha xót thương hoài
Mà bỏ qua, đừng ép con chén đắng
Nhưng con xin vâng Ý Cha thầm lặng
Đừng bao giờ theo ý con, Chúa ơi!

Lưỡi đòng nhọn đâm thấu tim con rồi
Ngài ở đâu để con chờ đợi mãi?
Xin tha thứ vì họ làm lẫn đây
Còn riêng con xin vâng ôm tội trần

Chúa vẫn còn ở xa sao, Ngài ơi?
Ngài lặng im, con cứ nguyện cầu mãi
Con đợi chờ, xin Dấu Chỉ Ngài ban
Cho con biết vâng theo Thánh Ý Chúa

Con nguyện cầu, ở nơi đây có Chúa!
Mắt lệ rơi suốt đêm con khẩn cầu
Cõi lòng con không nghe gì phẩn chấn
Giữa cô đơn, con tìm Chúa mà thôi!

***“Chúa muốn con sống nơi đây trọn ý!
Chứ Chúa không, không muốn dời đi đâu!
Rất gần đây! Lòng Thương Xót rất gần!
Con vững tin: Bên con là Thập giá !”***

**Người đồng hành Giáo Điểm
(bên linh đài LTX)*

*Tết với Nhật ký Thánh Nữ Faustina

**NĂM MỚI ƠI. XIN CHÀO!
CHÉN ĐẮNG ƠI. XIN CHÀO!**

Tôi đang kết thúc năm cũ trong đau thương, và khởi đầu một năm mới cũng trong thương đau.

Hai ngày trước, tôi đã phải nằm bệnh. Tôi cảm thấy quá yếu nhược và một cơn ho rũ rượi đã làm kiệt sức tôi. Ngoài ra, trong ruột còn một cơn quặn đau triền miên và chứng buồn nôn đã đưa tôi đến chỗ rã rời.

Vì không thể tham dự giờ kinh cộng đoàn, nên tôi chỉ hợp lòng. Khi các chị em thức dậy lúc mười một giờ đêm để canh thức và đón chào năm mới, tôi vẫn quần quại trong cơn đau, suốt từ chập tối đến tận nửa đêm. Tôi liền kết đau khổ của tôi với kinh nguyện của chị em đang canh thức trong nhà nguyện, để đền tạ Thiên Chúa vì những xúc phạm của các tội nhân. (NK, 1451)

Khi chuông đồng hồ điểm mười hai tiếng, linh hồn tôi đắm chìm trong tịnh hiệp và được nghe lời này:

“Hỡi con nhỏ của Cha, đừng sợ hãi, vì con không cô đơn. Hãy chiến đấu can trường, vì cánh tay Cha đang nâng đỡ con. Hãy chiến đấu vì phần rỗi cho các linh hồn, thúc dục họ hãy tin thác vào Lòng Thương Xót của Cha, vì đó là nhiệm vụ của con ở đời này và đời sau.”

Sau những lời ấy, tôi được hiểu biết hơn về lòng thương xót của Chúa. Chỉ có linh hồn nào muốn trầm luân mới bị trầm luân, vì Thiên Chúa không kết án một ai (NK, 1452)

Chúc mừng Năm Mới. Xin chào người. Trong khoảng thời gian này, sự hoàn thiện của tôi sẽ được nên trọn.

Lạy Chúa, con xin cảm tạ Chúa trước về mọi điều lòng nhân lành Chúa sẽ gửi đến cho con.

Cảm tạ Chúa về chén đau khổ con sẽ được uống hằng ngày.

Lạy Chúa, xin đừng giảm bớt vị đắng, nhưng hãy thêm sức cho môi con, để khi nhấp chén đắng này, con vẫn biết mỉm cười trong tình yêu Chúa là Tôn Sư của con.

Lạy Chúa, con xin cảm tạ vì vô vàn an ủi và ân sủng Chúa trào đổ cho con mỗi ngày như sương mai, lặng lẽ, không nhận thấy được trước những con mắt tò mò, nhưng chỉ mình Chúa và con biết được mà thôi.

Vì tất cả điều ấy, con xin cảm tạ hôm nay, bởi vì trong lúc Chúa trao chén đắng cho con, biết đâu tâm hồn con không thể cảm tạ Chúa *(NK, 1449)*

Ôi lạy Chúa, vì thế ngay hôm nay, con xin phó thác mình con và yêu mến chấp nhận thánh ý Chúa.

Những định lệnh của Chúa vô cùng khôn ngoan, lúc nào cũng dịu dàng và nhân ái đối với con, mặc dù đôi khi con không thể hiểu ra, cũng không thể dò thấu.

Lạy Tôn Sư của con, con xin trọn niềm suy phục Chúa là hoa tiêu hồn của con, xin hãy điều hướng con theo những ước muốn linh thánh của Chúa.

Con xin vui sâu bản thân con trong Trái Tim rất hay thương của Chúa, một đại dương nhân ái vô tận *(NK, 1450)*

Hôm nay là lễ Tân Niên.

Sáng nay, tôi cảm thấy quá yếu nhược nên không sang phòng bên cạnh để hiệp lễ. Tôi không thể đi dự thánh lễ vì cảm thấy quá yếu bệnh, và đành dâng lời tạ ơn trên giờng.

Tôi rất muốn đi dự thánh lễ và sau đó xưng tội với cha Andrasz, nhưng cảm thấy rã rời quá nên không thể đi lễ mà cũng chẳng xưng tội được. và vì thế, linh hồn tôi đã đau đớn vô cùng.

Sau giờ điểm tâm, chị phụ trách y tế đến và hỏi: “*Chị ơi, tại sao chị không đi dự lễ?*”

Tôi trả lời không đi nổi. Chị ấy lắc đầu ngao ngán và nói: “*Lễ trọng đến thế mà chị không chịu đi dự lễ!*” Rồi chị ấy ra khỏi phòng.

Tôi đã nằm liệt giường hai ngày, quần quai trong đau đớn, chị ấy không đến thăm, đến ngày thứ ba, chị ấy mới đến, không hỏi xem tôi có sức trở dậy được không, nhưng khiêu khích chất vấn tại sao tôi không đi dự lễ.

Khi ở một mình, tôi đã cố gắng trở dậy, nhưng bị cơn bệnh bám riết, thành ra tôi đành nằm lại giường với lương tâm thanh thản.

Tuy nhiên, tâm hồn tôi có nhiều điều để dâng cho Chúa và kết hợp thiêng liêng với Người trong thánh lễ thứ hai.

Sau thánh lễ thứ hai, chị y tế trở lại với tôi, nhưng lần này với khả năng chuyên môn của người coi y tế và một chiếc nhiệt kế. Tôi không bị sốt, mặc dù bệnh rất trầm trọng và không thể dậy nổi. Thế là lại thêm một bài học nữa, chị dạy tôi đừng nên đầu hàng trước bệnh tật.

Tôi trả lời chị rằng tôi biết, ở đây chỉ được coi là bệnh nặng khi đã lâm cơn hấp hối sau cùng.

Tuy nhiên, vì biết chị ấy sắp sửa giảng thêm cho một bài học nữa, nên tôi nói thêm lúc này tôi chưa cần được hun đúc lòng sốt sắng. Và một lần nữa, tôi còn lại một mình trong phòng.

Tâm hồn tôi tan nát trong sầu muộn, cay đắng đầy ứ linh hồn, tôi lặp đi lặp lại lời này:

“Năm Mới ơi, xin chào!

Chén đắng ơi, xin chào!”

Lạy Chúa Giêsu của con, tâm hồn con hăm hở đón chờ Chúa, nhưng gánh nặng bệnh tật không cho phần xác con đến tham dự giờ kinh cộng đoàn, và con bị nghi ngờ là

đồ biếng nhác. Những đau khổ của con vì thế mà tăng thêm.

Sau bữa tối, Mẹ Bề Trên ghé qua một lúc, nhưng rồi lại đi ngay. Tôi định nhờ mời cha Andrasz đến phòng để giải tội cho tôi, nhưng đành hãm lại vì hai lý do: thứ nhất, đừng tạo dịp xàm xì như đã xảy ra về việc đi lễ; và thứ hai, tôi cũng không thể cáo mình, bởi vì tôi sẽ òa lên khóc như một đứa trẻ mà thôi.

Một lúc sau đó, một chị khác lại đến và quả trách: *“Này chị! Có ít sữa và bơ trong lò kia. Sao không chịu uống đi?”* Tôi đáp rằng tôi không có sức, và không ai lấy dùm cho tôi (NK, 1453)

Khi màn đêm buông xuống, những đau đớn phần xác càng dữ dội thêm cộng với nỗi thương đau tinh thần.

Đêm tối và đau khổ. Cái tĩnh mịch của bóng đêm đã cho tôi được đau khổ một cách tự do.

Thân xác tôi chịu căng trên thập giá.

Tôi giãy giụa trong đau đớn dữ dội cho đến mười một giờ đêm.

Trong tâm trí, tôi đến Nhà Tạm, mở Bình Thánh ra, tựa đầu vào Bình Thánh, và tắt cả nước mắt lặng lẽ giàn giụa vào Trái Tim của Đấng duy nhất hiểu biết thương đau và khổ ải là thế nào.

Tôi cảm nghiệm được sự ngọt ngào của đau khổ.

Linh hồn tôi càng ước ao cơn thống khổ ngọt ngào này, và có lẽ tôi sẽ không đánh đổi để lấy tất cả kho báu trần thế.

Chúa ban cho tôi sức mạnh tinh thần và đức ái đối với những người đã tạo nên những đau khổ này.

Đó là ngày đầu tiên của Năm Mới (NK, 1454)

*Góc thơ Mùa Tết Chay

CHAY HỒNG

Mùa Chay tím rịm tâm hồn
Xuân xanh biếc cũng chia phần tím chay
Mai vàng thắm nở còn đây
Mừng Xuân nhưng vẫn nhớ chay trong lòng

Mùa Chay tím vẫn tươi hồng
Tĩnh tâm mùa Tết, xót thương đượm màu
Bụi tro chọt hóa ca dao
40 ngày tới, tĩnh Chay vào mùa

Người người từng nhịp hy sinh
Hoa lòng bác ái, chân thành ăn năn
Cầu xin Thương Xót từ nhân
Thứ tha tội lỗi để Xuân Chay Hồng

Tím Chay, Xuân biếc hòa chung
Đẹp mùa hạnh phúc muôn trùng, lạ thay!
Giáo Điểm luôn mới Tin Mừng
Lòng Thương Xót xuống cho ai yêu nhiều.

@thangngoc
Lang thang sân giáo điểm

THÔNG BÁO
TẾT GIÁO ĐIỂM

Kính mời anh chị em đến tham dự
những ngày Tết tại Giáo Điểm Tin Mừng
(1201/12 Nguyễn Văn Tạo - Ấp 1 - xã Hiệp Phước -
Huyện Nhà Bè - Tp HCM)

1 - Tĩnh Tâm Tết: Từ 14/1/2018 đến 14/2/2018

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Thánh Lễ

2- Văn Nghệ Mừng Xuân: Thứ Bảy 10/2/2018 (25 Tết)

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Nghi Thức Dựng Cây Nêu - Thánh Lễ
- 18g30: Văn Nghệ Mừng Xuân
- 21g00: Phát Quà Tết cho các em thiếu nhi nghèo

3- Thứ Tư Lễ Tro 14/2/2018 (29 tết)

Giữ Chay và Kiên Thịn

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Thánh Lễ - có nghi thức Xức Tro

4- Lễ Giao Thừa 30 Tết (15/2/2018)

- 17g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót -
- 18g30: Canh Thức Đón Giao Thừa - Hái Lộc Xuân
- 19g00: Thánh Lễ Giao Thừa

5- Hành Hương Đầu Năm 3 Ngày Tết

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Thánh Lễ:

- + Mừng Một Tết (16/2/2018):
Cầu Bình An Năm Mới
- + Mừng Hai Tết (17/2/2018) :
Cầu cho Ông Bà Tổ Tiên
- + Mừng Ba Tết (18/2/2018) :
Cầu cho Công Ăn Việc Làm

Lưu ý:

1- Thứ Sáu Đầu Tháng:

Bắt đầu từ Thứ Sáu (2/2/2018), cha Giuse Trần Đình Long sẽ dâng Thánh Lễ **mỗi Thứ Sáu Đầu Tháng** tại **Nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp** – Địa chỉ : 730/29 Lê Đức Thọ - Phường 15 - Quận Gò Vấp - TpHCM (*phía sau Bệnh Viện Gò Vấp cũ*)

- 12g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 14g30: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót

2- Tĩnh Tâm Mùa Chay:

Tĩnh Tâm Mùa Chay tại Giáo Điểm Tin Mừng
(1201/12 Nguyễn Văn Tạo - Ấp 1 - xã Hiệp Phước –
Huyện Nhà Bè - Tp HCM)

Bắt đầu từ **Chúa Nhật 25/2/2018 (Mồng 10 Tết)**
đến **Chúa Nhật Lễ Lá 25/3/2018**

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Thánh Lễ

*Ban Mục vụ Giáo Điểm Tin Mừng
Trân trọng thông báo đến Anh chị em*

